

PŁOMIEŃ

NUMER 1(168) • BIEŻANÓW • MARZEC 2016 • KOSZT WYDANIA 5 ZŁ

JUBILEUSZ MIŁOSIERDZIA

u źródła Polski 966 2016

Kraków
ŚDM 2016

W tym numerze:

Z życia parafii:
Sprawozdanie za rok 2015 2
Plan Rekolekcji 3

Nadesłane do redakcji:
"Nigdy się nie poddawać" 4

SRK:
Poezja Patriotyczna 6

Dni Biezanowa 7

ŚDM:
Apel do Młodych 8

1050 lecie Chrztu Polski 9

SRK:
Sprawozdanie za 2015 rok .. 12
Przyjazny Poronin 14

Nadesłane do redakcji:
Jubileusz Miłosierdzia 15

Kolo Emerytów i Rencistów ..16

Nadesłane do redakcji:
Apel w sprawie cmentarza ...18

Recenzja 19

Nasze szkoły:
SP 124 20
SP 111 22

Z życia parafii:
Kronika 24

Chrystus zmartwychwstał!

Miłosierdzie Boga ogarnęło cały Wszechświat.

**Życzymy, aby Wielkanocna radość przeniknęła nasze codzienne chrześcijańskie życie,
czyniąc z nas apostołów Bożego Miłosierdzia**

Duszpasterze Parafii

Z ŻYCIA PARAFII

SPRAWOZDANIE ZA 2015 ROK

STATYSTYKA ŻYCIA SAKRAMENTALNEGO

(cyfry w nawiasie to dane za rok 2014)

Parafia liczy ponad 6 000 osób. 15 sierpnia 2012 r. z naszej parafii wyodrębniła się i została erygowana nowa parafia bł. Ks. Jerzego Popiełuszki w Os. Złocien - zmniejszyła się całkowita ilość mieszkańców parafii a co za tym idzie głównie ilość chrztów i przystępujących do Bierzmowania)

CHRZEST ŚW.

- wszystkie 59 (72)
- z parafii 45 (61)
- spoza parafii 14 (11)

BIERZMOWANIE – 61 osób (97) - w roku 2014 było 2 razy Bierzmowanie

NAJŚWIĘTSZY SAKRAMENT

- ilość udzielonych Komunii św. ok. 110 tys. (ok. 100 tys.)
- I Komunia św. - 63 dzieci
- (w roku 2014 nie było 1-szej Komunii św.)
- regularnie uczęszcza na Mszę św. niedziele ok. 35%

SAKRAMENT CHORYCH - chorzy są odwiedzani w 1-sze piątki i soboty oraz na wezwanie – 560 osób (600)

chorzy odwiedzeni przez 2 nadzwyczajnych szafarzy - 352 (416)

SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA

- wszystkie 21 (20)
- z parafii 16 (20)
- spoza parafii – 5 (1)

POGRZEBY

- wszystkie 79 (85)
- z parafii 67 (71)
- spoza parafii 12 (14)

ZNACZĄCE WYDARZENIA ROKU 2015

- 6.I. – ORSZAK TRZECH KRÓLI z parafii Nowy Bieżanów do naszej świątyni
- 19.II – 30-lecie protestu głodowego
- 1.VI. – Dzień Dziecka zorganizowany przy Domu Parafialnym
- 8.XII – Rozpoczęcie Roku Miłosierdzia
- Beatyfikacja 2 polskich franciszkanów Michała Tomaszka i Zbigniewa Strzałkowskiego
- Rozpoczęcie przygotowań do Światowych Dni Młodzieży.

PRACE W ROKU 2015

W POSZCZEGÓLNYCH OBIEKTACH

Całością prac kierował i nadzorował p. Ryszard Włosik

STARY KOŚCIÓŁ

- dokończenie remontu elewacji
- odkrytki i opracowanie programu renowacji polichromii, głównego ołtarza, ambony i chóru
- złożenie wniosków do Społecznego Komitetu Ochrony Zabytków Krakowa (SKOZK) o dofinansowanie

NOWY KOŚCIÓŁ i sale katechetyczne

- częściowa naprawa dachu
- remont przyziemia na 30-lecie protestu głodowego (wymiana oświetlenia)
- malowanie zakrystii
- wymiana części centralnego ogrzewania (zakup nowego pieca)

CMENTARZ

- po opadach śniegu 11 października i zniszczeniu części drzewostanu, konieczność oczyszczenia cmentarza i pielęgnacji kilkunastu drzew i renowacji zniszczonych części ogrodzenia
- bieżące prace

DOM KULTURY

- bieżąca konserwacja

DOM PARAFIALNY

- bieżące drobne remonty

STARA PLEBANIA

- generalny porządek

PLANY GOSPODARCZE NA ROK 2016

- prace renowacyjne w zabytkowej świątyni

Dziękując za modlitwy, dobre rady, ofiary w roku 2015, życząc, byśmy pod koniec 2016 r. mogli również cieszyć się wspólnymi osiągnięciami przede wszystkim na polu duszpasterskim ale także na polu gospodarczym, zwłaszcza, że w tym roku będziemy współgospodarzami ŚWIATOWYCH DNI MŁODZIEŻY.

Za 6 lat w roku 2022 parafia obchodzić będzie 600-lecie erygowania.

Ks. Proboszcz

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE 13-16 MARCA 2016

13.III. - NIEDZIELA

- 7.00 - Msza św. z nauką ogólną
- 9.00 - Msza św. z nauką dla młodzieży także gimnazjalnej
- 10.00 - Msza św. z nauką ogólną (cmentarz)
- 11.00 - Msza św. z nauką dla dzieci
- 12.30 - Msza św. z nauką ogólną
- 17.00 - Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym
- 18.00 - Msza św. z nauką ogólną

14.III. - PONIEDZIAŁEK

- 8.00 - Msza św. z nauką ogólną
- 10.30 - Spotkanie rekolekcyjne dla klas 0, I, II, III
- 12.30 - Spotkanie rekolekcyjne dla klas IV, V i VI
- 18.00 - Msza św. z nauką ogólną (Po Mszy św. Spotkanie dla kobiet)
- 20.00 - Spotkanie z młodzieżą (studenci, młodzież pracująca, liceum, gimnazjum)

15.III. - WTOREK

- 8.00 - Msza św. z nauką ogólną
- 10.30 - Spotkanie rekolekcyjne dla klas 0, I, II, III
- 12.30 - Spotkanie rekolekcyjne dla klas IV, V i VI
Po spotkaniu Spowiedź św. dla klas IV, V i VI
- 18.00 - Msza św. z nauką ogólną (Po Mszy św. Spotkanie dla mężczyzn)
- 20.00 - Spotkanie z młodzieżą (studenci, młodzież pracująca, liceum, gimnazjum)

16.III. - ŚRODA - DZIEŃ SPOWIEDZI ŚWIĘTEJ

- 7.30 - SPOWIEDŹ ŚW. dla dorosłych
- 9.00 - MSZA ŚWIĘTA z nauką dla dorosłych
- 10.30 - MSZA ŚWIĘTA DLA DZIECI
- 11.30 - SPOWIEDŹ ŚW. dla chorych
- 12.00 - MSZA ŚW. DLA CHORYCH Z SAKR. NAMASZCZENIA
- 16.30 - SPOWIEDŹ ŚW. dla dorosłych
- 18.00 - MSZA ŚWIĘTA z nauką dla dorosłych
Przerwa w Spowiedzi św. 18.00 – 18.30
- 19.00 – SPOWIEDŹ ŚW. dla młodzieży (także gimnazjum)
- 20.00 – MSZA ŚW. DLA MŁODZIEŻY (także całe gimnazjum)

**DROGA KRZYŻOWA po ulicach Bieżanowa
PIĄTEK 18.III. godz. 18.30**

NADESŁANE DO REDAKCJI

... „NIGDY SIĘ NIE PODDAWAĆ”

W 15 rocznicę śmierci Ks. Kanonika Adolfa Chojnackiego przypominamy postać kapłana, który całe swoje życie i posługę duszpasterską podporządkował Bogu Honorowi i Ojczyźnie.

15 czerwca 2007 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Lech Kaczyński odznaczył pośmiertnie niezłomnego kapłana Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Stowarzyszenie Patriotyczne im. Ks. Adolfa Chojnackiego zaprasza 21 marca o godz. 18 do uczestnictwa w Mszy Świętej o spokój wieczny ks. Adolfa Chojnackiego, która zostanie odprawiona w naszym kościele parafialnym.

Ks. kan. Adolf Chojnacki – na podstawie wyimków z kalendarium żywota kapłana-Polaka

Kościół nie gorejący rozpalonymi do czerwoności sercami wiernych i nie woniejący kadzidłami modłów wiernego ludu jest jak świątynia bez Boga. Dlatego ks. Adolf Chojnacki uważał, że zaczynać należy od budowania Kościoła w duszach człowieczych, aby dopiero na tych fundamentach niczym na skale wznosić trwałe obiekty sakralne z cegły, kamienia lub innego materiału.

4 stycznia 1932, Cichawa (parafia Niegowić):

Urodził się pierworodny syn miejscowej rodziny rzymskokatolickiej Karola i Bronisławy z Chyrców. Po ukończeniu szkoły podstawowej odbywał naukę w Państwowej Szkole Ogólnokształcącej Stopnia Licealnego Augusta Witkowskiego w Krakowie. Co tydzień w sobotę przybywał do domu rodzicielskiego, a w niedzielę jako ministrant służył do Mszy Świętej. W tym charakterze zetknął się z ks. Karolem Wojtyłą, początkującym wikariuszem, pełniącym funkcję duszpasterską na swojej pierwszej placówce w Niegowicy (8 lipca 1948 – 17 sierpnia 1949 r.). Czy owo zetknięcie z ks. Karolem zażyło na losie cichawskiego ministranta, niepodobna orzec. Fakt ich spotkania zapadł jednak na tyle głęboko w pamięć Dolka, że ks. Adolf do schyłku życia co do tego nie miał najmniejszych wątpliwości. Obcowanie z ks. wikariuszem nie pozostało bez wpływu na dalszy bieg życia ówczesnego ministranta z Cichawy, a późniejszego licealisty, kleryka, wreszcie obywatela i kapłana. W szkole średniej dokonał wyboru przyszłego stanu i 1 października 1951 roku rozpoczął studia teologiczne na Wyższym Seminarium Duchownym Archidiecezji Krakowskiej a 24 czerwca 1956 roku przyjmując święcenia kapłańskie rąk biskupa F. Jopa.

25 czerwca 1956 roku

Ks. Adolf rozpoczął pracę duszpasterską w Rabce i kolejno w Poroninie, Bielsku-Białej parafia p.w. Opatrzności Bożej, Kozach, Chrzanowie (p.w. Św. Mikołaja, Skawinie, Nowym Targu, Grabiu, Babicach, Zagórz. Tutaj w przeciągu dwunastu lat przełamywania stwarzanych przez władze przeszkód i ciężkiej pracy duszpasterskiej oraz fizycznej ks. Adolf doprowadził do ożywienia religijności, skonsolidowania wiernych, wzniesienia nowej kaplicy, plebanii i utworzenia nowej parafii, co zostało wysoko ocenione podczas wizytacji kanonicznej ówczesnego metropolity krakowskiego kardynała Karola Wojtyłę.

A potem

Kraków-Bieżanów Stary, parafia Narodzenia NMP (23.10.1981 – 22.02.1986). Będąc niezależnym i jednoznacznie nadal miał najgorsze notowania u służb specjalnych PRL. Apogeum wrogości wywołał w latach stanu wojennego, kiedy w właściwym sobie stylu wypełniał posłannictwo katolickiego kapłana polskiego, umiejętnie wiążącego treści ewangeliczne z aktualnymi okolicznościami Polaków. Znajdowało to wyraz podczas odprawianych nabożeństw, w głoszonych kazaniach oraz w innych działaniach wspierających antykomunistyczne podziemie. Należał do kapłanów gościnnie odprawiających nabożeństwa i wygłaszających kazania w miejscowych kościołach krakowskich (Nowej Huty, Prokocimia, Podgórze, Śródmieście) oraz poza granicami wielkiego Krakowa.

13 grudnia 1981 r., godz. 7.00 Msza św. - żałobny wystrój bieżanowskiej świątyni, wizerunek Matki Boskiej Częstochowskiej z rysami na twarzy w postaci 13-tki: Była to właściwie pierwsza Msza Św. w intencji Ojczyzny, następnie co miesiąc odprawiana zawsze 13 dnia każdego miesiąca. I tak jest nieprzerwanie do dziś. Dopiero po nim nabożeństwa za Ojczyznę zaczęli odprawiać inni duchowni w najbliższych parafiach krakowskich, wreszcie w całej Polsce.

19 lutego do 31 sierpnia 1985 r., przyziemie budowanego nowego w Starym Bieżanowie: Ks. kan. Adolf udzielił schronienia protestującym działaczom NSZZ Solidarność, zapewniając opiekę duszpasterską, bytowo-materiałną i maksimum bezpieczeństwa z narażeniem własnym oraz współdziałających parafian tudzież ludzi dobrej woli.

21 lipca 1985 r., Kościół Narodzenia NMP w Starym Bieżanowie została odsłonięta i poświęcona tablica upamiętniająca zbrodnię katyńską **19 lutego 1986:**

Ks. Adolf przewodził obchodom pierwszej rocznicy protestu głodowego i w związku z przeniesieniem na inne miejsce celebrował Mszę Św. pożegnalną.

Juszczyn, parafia Matki Bożej Pocieszenia.

Przeznaczony do „odstrzału” jako jeden z najgroźniejszych dla władzy komunistycznej kapłanów, ks. Adolf od momentu przybycia do Juszczyna znajdował się pod ciągłym nadzorem przysłanego w tym celu funkcjonariusza Służby Bezpieczeństwa i siatki tajnych współpracowników. Mimo tego nieustraszony kapłan Boży niezmiennie działał w tym samym duchu, prowadząc wiernych rodaków ku najszczytniejszym celom narodowym i Bożym. Nadal odprawiał comiesięczne nabożeństwa w intencji Ojczyzny i wygłaszał kazania osłabiające fundamenty pseudoludowej władzy i sojuszów ze Związkiem Radzieckim, a parafianie bieżanowscy wraz z patriotami całej Polski licznie brali w nich udział mimo rozlicznych utrudnień czynionych przez Służbę Bezpieczeństwa i Milicję Obywatelską. Tutaj doszło do nieudanego zamachu na ks. Adolfa.

W wieku sześćdziesięciu jeden lat oraz po trzydziestu kilku latach ofiarnej i tytanicznej pracy zostaje pozbawionym urzędu proboszcza i zajęcia duszpasterskiego w Archidiecezji Krakowskiej. W tych okolicznościach pozostawało mu szukać pracy duszpasterskiej poza granicami Ojczyzny.

Kaczyka, Seret, Bułaj

(Diecezja Jaska w Rumunii, 09.09.1993 – 26.08.1995)

Ks. Adolf Chojnacki pełni obowiązki duszpasterskie w kościele parafialnym Wniebowzięcia NMP, od wieku słynącego odpustami i łaskami sanktuarium Maryjnego w Kaczyce. Był serdecznie przyjmowany przez bukowińskich rodaków w ośmiu miejscowościach: Bukowiec (Paltinoasa), Bułaj (Moara), Gura Humorului, Kaczyka, Radowce (Râdăuți), Ruda (Vicșani), Seret (Siret), Suczawa (Suceava) Z podobną przychylnością ks. Adolf spotkał się w Jassach u tamtejszego metropolity ks. bpa Piotra Gherghela. Zaraz na wstępie zrobił na naszym ks. „jak najlepsze wrażenia” i w oczach ks. Adolfa takim pozostał do końca. Doceniał zarówno naszego duszpasterza jak i duszpasterstwo polskie w swojej diecezji. Uznaniem darzył polski katolicyzm i polskie metody pracy duszpasterskiej. Ze swej strony czynił wszystko, co było w jego mocy, aby ks. Adolf rozwinął działalność w pełnym zakresie swoich możliwości. Podczas krótkiej bytności na Bukowinie brał udział w koncelebrze uroczystości jubileuszowych. M. in. w sobotę i niedzielę 1- 2 października 1994 r. obchodzono stulecie kościoła w Mikołowej Polanie oraz 90-lecie konsekracji kościoła Wniebowzięcia NMP w Kaczyce. W obchodach oprócz ogółu wiernych, członków miejscowych organizacji polonijnych, okolicznego duchowieństwa, brali udział przedstawiciele Ambasady RP w Bukareszcie, ks. bp Marccjan Trofimiak ze Lwowa, ks. prał. Jerzy Pawlik z Polski, ks. Adolf poczynił nieco kolejnych zabiegów mających zaowocować rozwiązaniami zapewniającymi

pomyślny rozwój duszpasterstwa polskiego na Bukowinie. Temu m. in. miało służyć odwiedzenie cmentarza w Nowym Sołóncu, gdzie spoczywają doczesne szczątki kilku zasłużonych dla Kościoła i Polskości na Bukowinie Księża Misjonarzy Św. Wincentego a' Paulo.

Polakom na Bukowinie ks. Adolf Chojnacki służył tak samo gorliwie i ofiarnie jak w Polsce czynem, przykładem i słowem. Krótki czas posługi duszpasterskiej wśród Polaków na Bukowinie zaczynał wydawać plony. W kościele św. Maksymiliana Marii Kolbego w Bułaju (Moara) 12 marca 1995 r. po wielu, bardzo wielu latach po raz pierwszy podczas Mszy Św. dzieci z miejscowej szkoły znowu czytały po polsku, a w Rudzie (Vicșani) podczas wielkanocnej uroczystości rezurekcyjnej odprawianej przez ks. kan. Adolfa Chojnackiego „po polsku czytali studiujący w Polsce – Ela Pelczar i Michał Keller”. Przed opuszczeniem Bukowiny w jakimś stopniu zdołał przygotować grunt do spotkania Bukowińczyków z Ojcem Św. w czasie wizyty apostolskiej w Bukareszcie. Że w tym kierunku zmierzały jego poczynania, świadczą dwa listy pisane do Ojca Św. wiosną 1995 r. Owocem duszpasterskiej posługi jest też powołanie do życia pierwszej parafii p. w. św. Maksymiliana Kolbego w Bułaju (Moara), dostosowanej do potrzeb duszpasterstwa polskiego. Jej pierwszym proboszczem został mianowany ks. kan. Adolf Chojnacki, Po niespełna dwu latach „wiatry dziejowe” pognały go w inne strony. Ks. kan. Adolf Chojnacki opuścił południową Bukowinę

Łuck

(Archidiecezja Lwowska na Ukrainie, 13 września 1995 r)

Spostrzeżenia poczynione w Łucku były przygnębiające. Bardzo podobnie wyglądała sytuacja w innych miejscowościach, gdzie trzeba było zaczynać od odzyskiwania resztek zachowanych świątyń i cmentarzy, a potem przywracania do stanu używalności. Tak było w Ołyce, w Myślatyczach i w Krukiennicach, wszędzie, gdzie był proboszczem. Jako kapłan katolicki i Polak baczył, by wraz z kaplicami, kościołami, odzyskiwać i porządkować mocno zapuszczone lub świadomie zniszczone cmentarze. Podczas tych czynności z udziałem parafian ks. Adolf odkrył grób trzech polskich żołnierzy poległych w bitwie z bolszewikami pod Hukiem 27 września 1939 r.

I nastąpił powrót do Ojczyzny

Maków Podhalański,

Dom Księża Emerytów im. JP II - 01.01.1998.

Ks. kan. Adolf Chojnacki po przejściu na emeryturę uwidaczniał się jako celebrans i kaznodzieja podczas uroczystości mających na celu obronę tradycyjnych wartości narodowych i religijnych, np. obronę krzyża papieskiego w Oświęcimiu. Więcej nawet, został kapłanem Oświęcimskiego Przymierza w Obronie Papieskiego Krzyża na Żwirowisku i w ustalonym porządku odprawiał comiesięczne nabożeństwa oraz wygłaszał stosowne homilie.

22 marca 2001 r.

Ks. kan. Adolf Chojnacki zmarł nagle w czterdziestym piątym roku posługi kapłańskiej, a w sześćdziesiątym dziewiątym roku życia. Został pochowany na cmentarzu parafialnym w Juszczynie.

Ks. Adolf pozostaje w naszej pamięci jako wspaniały człowiek, zapatrzony we wspaniałe wzory patriotycznego, szlachetnego, rycerstwa polskiego w warunkach totalitarnego zniewolenia, gdy orężna walka choćby opłacona morzem krwi nie wróżyła powodzenia, wierny polskiemu dziedzictwu narodowemu, podejmujący działania poświadczające zgodność myśli i głoszonych nauk, pociągając za sobą jednych, a wywołując zdecydowanie wrogie akcje ze strony jawnych i zakamuflowanych wrogów polskości i katolicyzmu, Należał do tych tradycjonalistów, dla których słowo to nie jest jakiś pusty nic nie znaczący frazes, ale nośnik właści-

wej sobie konkretnej treści i znaczenia odpowiadającego ściśle określonej rzeczywistości, których bezkarnie i dowolnie nie można zamieniać lub usuwać z języka dla zaspokojenia czyjegoś kaprysu. A niektóre spośród wyrazów, jak katolik, naród, prawda, sumienie, Bóg, Kościół, Polak czy Polska dla prawdziwego Polaka mają tak podstawowe znaczenie, że jakiegokolwiek kombinacje przy ich znaczeniu, godzą nie tylko w istotę słowa, języka, ale i w to, co nazywają, zatem godzą w Boga, w Jego Kościół, w naród itd., we wszystko co najświętsze i najdonioślejsze w życiu jednostek, zbiorowości narodowych i wyznaniowych oraz innych.

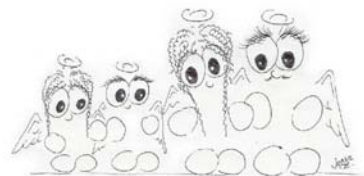
Ks. kan. Adolf Chojnacki był człowiekiem sumienia, prawdziwym Polakiem, gorącym patriotą zatroskanym o Ojczyznę i roztroptym kapłanem Chrystusowym.

Dr Jan Bujak

SRK

POEZJA PATRIOTYCZNA W EDENIE ...

Jak co roku w listopadzie, w KDK Eden organizujemy Konkurs Recytatorski Poezji Patriotycznej, w którym biorą udział dzieci i młodzież. Deklamowane są głównie wiersze znanych autorów, ale także te pisane przez rodziców z dziećmi. W tym roku konkurs może być wzbogacony poezją nadesłaną przez czytelników katolickiej gazety "Niedziela", która umieściła w wydaniu ogólnopolskim prośbę Stowarzyszenia o nadsyłanie do Edenu współczesnych utworów patriotycznych.

Nie ma ich dużo, a w każdym razie nie doczekały się szerszych publikacji. Są owszem zbiory wierszy z klasykami; Bełza, Konopnicka, Krasicki, Norwid, Słonimski, Lechoń, Baczyński itd. Dotyczą one jednak głównie historii. Nie wszystkie nadają się dla dzieci i młodzieży.

Tymczasem dzisiejszy patriotyzm i ojczyzna to także Żołnierze Wyklęci, Solidarność, stan wojenny, współczesne problemy Polaków, emigracja. Dlatego do redakcji Niedzieli skierowaliśmy prośbę kierowaną do czytelników tygodnika, o pomoc w stworzeniu bazy współcześnie powstałych patriotycznych utworów poetyckich.

Ogłoszenie ukazało się, apel nie pozostał bez echa. Wierszy nadeszło sporo. Ogólnie odnoszą się do współczesnej pogmatwanej historii, poruszają naszą polską mentalność. Niestety jest w nich dużo gorczy, bólu i żalu, ale takie są nasze dzieje. Mamy na szczęście wspaniałe przykłady wielkich Polaków takich jak św. Jan Paweł II. Są też liczne powojenne historyczne postaci, to Oni są bohaterami tej poezji.

Obyśmy tylko umieli wyciągnąć prawidłowe wnioski z tej poetycznej lekcji historii. Ciekawsze wiersze będziemy publikować, a może nawet wydamy ich zbiór. Utwory przydadzą się na kolejnych konkursach poezji patriotycznej, może będą wykorzystane na wieczornicach czy lekcjach historii?

Przytoczę jeden z wierszy,
autorstwa Zygmunta Marka Miszczaka

W MOIM KRAJU

W moim kraju łany zboża złocą się i mienią
Na mogiłach kwitnie ziemia bielą i czerwienią
Lecz Ojczyzny oczekują, godnej Ich pamięci
Ci, co byli żołnierzami, ale są wyklęci.

Tutaj dziecię, zasłuchane w dawnych przodków mity
Jeszcze dzisiaj znaleźć może pośród pól ukryty
Grób, co nocą ukopany, pozbawiony krzyża
Próżny Ojcom hołd oddaje; życiu Ich ubliża.

Kiedy staniesz na mogile, białą główkę pochyl -
Tutaj czci Twej oczekują zbezczeszczone prochy.
Jeśli staniesz jak oni - chłopcy i dziewczęta,
Znajdzie w Bogu odpocznienie wiara ich wyklęta;

Wierna Pamięć, zapisana w złotych pól kobiercu
Z ksiąg ojczystych wyrzucona, będzie trwała w sercu.

Danuta Tercjak

DNI BIEŻANOWA

JUŻ NIEBAWEM - XXIII

Szanowni Państwo, Przyjaciele !

We wtorek 9 lutego odbyło się pierwsze organizacyjne zebranie w sprawie organizacji Dni Bieżanowa. Datę wydarzenia ustalono na 21 maja (sobota) i 22 maja (niedziela).

W bieżącym roku aktywniej niż dotychczas włącza się do organizacji Szczep Uroczysko. Plany harcerzy są ambitne i obiecujące. Koordynację strony organizacyjnej ze strony ZHP, w tym wykonanie strony internetowej DNI, wypełnia phm Paulina Belczyk. Na wspomnianej stronie Dni będzie możliwe umieszczenie logotypów współorganizatorów, krótkich informacji oraz linków do www.

Także główni sponsorzy otrzymają możliwość umieszczenia na stronie swoich logotypów.

Z uwagi na przebudowę bazy sportowej SP 124 przy ulicy Weigla 2, estrada planowana jest w nowym miejscu, na dolnym boisku szkoły. Mamy nadzieję na akceptację tej propozycji ze strony Dyrekcji SP 124.

Uprzejmie prosimy bieżanowskie organizacje i podmioty o udział w imprezie i przygotowywanie punktów do programu. Koordynację harmonogramu sceny i wydarzeń towarzyszących będzie prowadził, jak co roku, DK Dwór Cieczów. W tej sprawie otrzymacie Państwo dodatkowe pismo.

Preferowane będą dynamiczne formy prezentacji (występy artystyczne, układy zbiorowe, popisy, zabawy z publicznością, ćwiczenia gimnastyczne i sportowe).

Jubilatów, obchodzących w bieżącym roku rocznice 25 i 50 lecia ślubu tradycyjnie zapraszamy do uczestniczenia we wspólnej Mszy świętej w sobotę 21 maja. Zgłoszenia można dokonać w zakrystii.

Na koordynacyjne spotkania proponujemy KDK EDEN (ul. ks. J. Popiełuszki 35, tel 12 658 86 70) w każdą środę od 16-tej do 18-tej.

Do Państwa dyspozycji jest także adres mailowy: srk9@diecezja-krakow.pl

Zarząd SRK

... dokończenie ze strony 19.

Ziemia nie jest naszym stałym domem i dlatego doświadczamy w tym świecie wielu trudności, smutku, chorób braku akceptacji. Ciągłe czujemy niedosyt, niezadowolenie. To nas powstrzymuje od bezgranicznego przywiązania się do spraw ziemskich. Nie jesteśmy tu na ziemi zupełnie szczęśliwi, bo nie takie jest zamierzenie Stwórcy. Życie na ziemi jest jedynie zadaniem do wykonania i ta prawda powinna radykalnie zmienić nasz system wartości. Fatalnym błędem jest zakładanie, że Bożym celem jest dla naszego życia materialny dostatek i sukcesy. Wierność Bogu nie gwarantuje długiego i dostatniego życia, sukcesu w karierze zawodowej ani nawet w służbie w Kościele (oprócz św. Jana, najwierniejsi z wiernych, apostołowie, wszyscy zostali zgładzeni). Tysiące ludzi staje się męczennikami, tracą życie, dochodzą do kresu bez uznania, bez sukcesu. Jednak koniec życia to nie koniec. W Bożych oczach największymi bohaterami wiary nie byli ci, którym się dobrze powodziło, odnosili sukcesy, mieli władzę, ale ci, którzy traktowali swoje życie jako zadanie tymczasowe i wiernie służyli oczekując obiecanej nagrody w wieczności.

Autor cytuje historię o misjonarzu, który po misji wracał do ojczyzny. Płynął tym samym statkiem do prezydent USA. Na lądzie prezydenta witały tłumy,

orkiestra, były czerwone dywany, flagi, wiwaty – misjonarz zszedł na ląd niezauważony. Rozżalony i zniechęcony poskarżył się Bogu. Wtedy Bóg przypomniał mu: „Moje dziecko, ty nie jesteś jeszcze w swej ojczyźnie”

Autor pisze pod koniec rozdziału: Kiedy przytłacza nas życie, ogarnia zwątpienie lub zastanawiamy się czy życie dla Chrystusa jest warte wysiłku, pamiętajmy, że nie jesteśmy jeszcze w swoim ostatecznym domu. Umierając, nie opuścimy swojego domu, ale do niego wejdziemy.

Rozdział szósty kończy się werselem do zapamiętania (z listu do Koryntian) – „Nie kierujemy naszych oczu na to co widzialne, lecz na to co niewidzialne. Bo to co widzialne jest przemijające, ale to co niewidzialne, jest wieczne”.

Pytanie do rozważenia na koniec rozdziału: Jakie zmiany w moim obecnym życiu powinna powodować świadomość, że życie na ziemi jest tylko zadaniem tymczasowym?

Namawiam wszystkich do nabycia książki Ricka Warrena. Ten autor ma wpływ na życie wielu.

K.S.

ŚWIATOWE DNI MŁODZIEŻY

APEL DO MŁODYCH Drodzy Parafianie, Młodzi i Dojrzały - Ciałem, ale i Duchem :)

Każdy z Was zapewne już wie, że w lipcu będziemy gospodarzami Światowych Dni Młodzieży. To wielkie wydarzenie dla nas Polaków, którego inspiratorem jest Ojciec Święty Jan Paweł II, jest także zaszczytem, ponieważ w tym roku będziemy obchodzić jego dwudziestą rocznicę. Idąc za myślą naszego Rodaka chcemy zachęcić do liczego uczestnictwa w tym czasie, ale także do zaangażowania we wcześniejsze przygotowania, gdyż ta wielka inicjatywa wymaga również wielości serc i rąk do pomocy. Pragniemy, aby każdy z Was z osobna poczuł się jako gospodarz, gospodarz swojej parafii, pewnego regionu, pewnej części Polski - po to, aby nasz kraj przyjął z wielką otwartością naszych gości. Zależy Nam, aby pielgrzymi, którzy przyjadą w lipcu 2016 do Polski, mogli się poczuć w pełni zaopiekowani i to w najlepszy sposób jaki potrafimy. W związku z tym kierujemy się z ogromną prośbą o pomoc do Was Młodych ciałem, ale i duchem! Może w tym momencie snuje się myśl (może zastanawiasz się), dlaczego właśnie ja miałbym pomagać? A także: co takiego miałbym robić i dlaczego warto poświęcić swój czas, tak cenny w dzisiejszych czasach? Otóż każde działanie, które odbywa się na zasadach wolontariatu, przynosi ogrom radości i euforii, kiedy uświadomisz sobie, ile ja mogę dać i co ja mogą zaoferować drugiej osobie.

Każdy z nas został wyposażony w talenty, które tak naprawdę ujawniają się w działaniu, w wychodzeniu poza własną strefę komfortu. Zyski przychodzą tylko wówczas, gdy jest wkład własny, gdy zdecydujemy się na pierwszy krok. Przekonali się o tym słudzy, którzy

według biblijnej przypowieści otrzymali od swego Pana różną liczbę talentów. Tylko Ci, którzy podjęli pewne działania, zaryzykowali, nie bali się wziąć sprawy w swoje ręce – zostali nagrodzeni.

Więc jeśli tylko chcesz odkryć swoje ukryte i zakopane talenty, a przy tym zdobyć inne cenne kompetencje i umiejętności - podejmij decyzję i wprowadź ją w czyn. To są gwarantowane zyski, które będziesz mógł wykorzystać zarówno w swojej działalności szkolnej, jak i zawodowej. Czas, który spędzisz na przygotowaniach, będzie czasem poznawania nowych ludzi i budowania relacji, co wiąże się z otwartością. To także szansa na zjednoczenie parafian/młodych z Twojego otoczenia i możliwość uczynienia dzieła, które przyniesie wiele korzyści i dobra, nie tylko dla pielgrzymów-gości, ale także i dla Waszego parafialnego środowiska.

To doskonały czas na to, by Twoje umiejętności i talenty uzewnętrzniły się i przyniosły obfite bogactwo! Jeśli potrzebujesz pomocy to jest dużo osób, które mogą Ci pomóc. Wystarczy, że odezwiesz się do sąsiednich parafii czy też osób znajdujących się w poszczególnych sekcjach Komitetu Organizacyjnego. Służymy pomocą w postaci profilu na facebooku //Bądź blisko ŚDM! lub poczty mailowej// wolontariat@krakow2016.com.

Pamiętaj: „moc w słabości się doskonali” i uwierz, że te słowa są prawdą, która może się urzeczywistnić również w Twoim życiu. Światowe Dni Młodzieży potrzebują właśnie Ciebie!!!

Owocnej pracy życzy zespół:

Wolontariat Plus

Szanowni Mieszkańcy Biezanowa,

Zbliżają się szybko Światowe Dni Młodzieży w Krakowie. Decyzją organizatorów w Biezanowie, w którym mieści się konsulat Republiki Chorwacji, ma być zakwaterowana młodzież chorwacka. Zapewne przyjedzie ona nie tylko na Światowe Dni Młodzieży ale również do miejsca, w którym żył i pracował św. Jan Paweł II - ukończony papież przez wszystkich Chorwatów.

Papież Jan Paweł II trzy razy odwiedzał Chorwację, gromadząc zawsze setki tysięcy mieszkańców niewielkiego przecież kraju. Zwłaszcza młodzież chorwacka niezwykle ukochała papieża Polaka, nazywając go swoim, chorwackimi papieżem.

Przyjmijmy więc ich do swoich domów, okażmy im polską gościnność, polską tradycję, wzbogaćmy ich wiedzę o Polsce i Polakach, o Krakowie i Małopolsce. Oby młodzież biezanowska nawiązała z młodzieżą chorwacką nić przyjaźni i współpracy. Otwartość serca mieszkańców obu krajów, korzenie słowiańskie, podobny język i chrześcijańska wiara z pewnością temu sprzyjać będą. Życzę więc wszystkim mieszkańcom Biezanowa aby tak się stało.

Paweł Włodarczyk - Konsul Honorowy Republiki Chorwacji w Krakowie

1050-LECIE CHRZTU POLSKI

JUBILEUSZ - HISTORIA - SAKRAMENT

Przygotowania do jubileuszu Chrztu Polski są jednym z głównych wątków obecnie realizowanego programu duszpasterskiego Kościoła w Polsce. Przewodniczący Komisji Duszpasterstwa KEP abp Stanisław Gądecki podkreśla, że ważne jest, by wątki historyczne związane z rocznicą nie przesłoniły refleksji podstawowej. Najważniejsze jest bowiem odkrycie przez dzisiejszego chrześcijanina, czym jest dla niego chrzest i jak ten dar ma on nieść w przyszłość. Zdaniem przewodniczącego KEP „obchody tego historycznego jubileuszu muszą być przede wszystkim okazją do odnowy i pogłębienia świadomości chrzcielnej wszystkich wiernych w Polsce”. – Chodzi tu przecież o życie wieczne każdego z nas i ten aspekt ma szczególne znaczenie.

Rocznicowe obchody rozpoczną się uroczystościami w Gnieźnie z udziałem Episkopatu Polski. Podczas mszy w katedrze gnieźnieńskiej, w czwartek 14 kwietnia, Episkopat będzie dziękować za chrzest Polski. Po południu biskupi udadzą się na Ostrów Lednicki na jeziorze Lednica, gdzie w czasach pierwszych Piastów znajdował się jeden z głównych ośrodków obronnych i administracyjnych ówczesnej Polski. Tam, przy palatium Mieszkowym, po raz pierwszy zabrmi jubileuszowy dzwon, ogłaszając 1050. rocznicę Chrztu Polski.

Na następne dwa dni obchody przeniosą się do Poznania. W piątek 15 kwietnia na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich planowane są uroczyste obrady Sejmu i Senatu oraz okolicznościowe przesłanie Zgromadzenia Narodowego. W tym samym miejscu zaprezentowane zostanie jubileuszowe oratorium skomponowane na zlecenie władz samorządowych. Wieczorem w katedrze poznańskiej odprawiona zostanie uroczysta Msza św. z udziałem biskupów polskich oraz przedstawicieli Episkopatów z zagranicy.

Następnego dnia, 16 kwietnia, w gmachu poznańskiego seminarium odbędzie się zebranie plenarne Konferencji Episkopatu Polski. Potem zaplanowano dwa wydarzenia na Stadionie Miejskim (czyli poznańskiego Lecha): spotkanie ewangelizacyjne, które przygotowuje m.in. Zespół KEP ds. Nowej Ewangelizacji, oraz Mszę św. Dopełnieniem Eucharystii, sprawowanej także przez przedstawicieli zagranicznych episkopatów, będzie odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych. W wydarzeniach na stadionie weźmie udział ok. 42 tys. wiernych – tyłoma miejscami dysponuje bowiem poznańska arena. Obecni będą m.in. delegaci Polonii oraz przedstawiciele innych Kościołów chrześcijańskich, których zaproszono też do współtworzenia spotkania ewangelizacyjnego.

Podczas centralnych obchodów jubileuszowych planowane jest przekazanie symbolicznych krzyży polskim katedrom. Krucyfiksy wykonane będą z drewna dębowego – z pozostałości fortyfikacji obronnych z początków państwa polskiego. „To drewno, czarny dąb był świadkiem i chrztu, i początków naszej państwowości” – zwraca uwagę ks. Waldemar Hanas z komitetu organizacyjnego obchodów w archidiecezji poznańskiej.

Niespełna miesiąc po kwietniowych uroczystościach centralnych, 3 maja 2016 r. na Jasnej Górze zostanie ponowiony Akt oddania Polski Matce Bożej, zaś na październik 2016 r. planowana jest jubileuszowa Pielgrzymka Narodowa wiernych z Polski do Rzymu.

Dane historyczne.

Gall Anonim podaje:

„Na koniec prosił (Mieszko) o małżeństwo z jedną gorliwą chrześcijanką z Czech, imieniem Dąbrówka. Lecz ona odmówiła poślubienia go, jeśli nie zarzuci owego zdołanego obyczaju i nie przyrzeknie zostać chrześcijaninem. Gdy zaś on [na to] przystał, że porzuci ów zwyczaj pogański i przyjmie sakramenta wiary chrześcijańskiej, pani owa przybyła do Polski z wielkim orszakiem [dostojników] świeckich i duchownych, ale nie pierwszej podzieliła z nim łożę małżeńskie, aż powoli a pilnie zaznajamiając się z obyczajem chrześcijańskim i prawami kościelnymi, wyrzekł się błędów pogaństwa i przeszedł na łono Matki-Kościół”.

Przyjęcie przez księcia Mieszka I chrztu było świadomym wyborem chrześcijaństwa dla całego państwa, powstałego na przestrzeni lat ze zjednoczenia wielu plemion dzięki Siemowitowi, Lestkowi, Siemomysłowi i samemu księciu. Powstałe państwo, między Odrą a Bugiem, było różnorodne wewnętrznie, a jego mieszkańcy wyznawali różne pogańskie religie. W 963 r. Mieszko opanował plemię Lubuszan i zagrażał Pomorzu, a tym samym dostał się w strefę wpływów cesarza niemieckiego. Książę wiedział o jego planach podporządkowania obszarów leżących na wschodzie Europy i chęci ustanowienia biskupstwa w Magdeburgu. Aby zapobiec tym dążeniom, Mieszko musiał przyjąć chrzest. W 965 r. Mieszko poślubił więc czeską księżniczkę Dobrawę, a tym samym zyskał sojusznika przeciwko groźnemu sąsiadowi znad Bałtyku, Związkwowi Wieleckiemu. Gall Anonim, XII-wieczny kronikarz, twierdzi, że do przyjęcia chrztu Mieszka namówiła właśnie Dobrawa.

Zapewne nigdy nie dowiemy się, gdzie dokładnie odbył się chrzest Polski, historycy podają bowiem jedynie hipotetyczne miejsca. Wskazują na Ratyźbonę, Kolonię, Czechy, Poznań, Gniezno i Ostrów Led-

nicki — „świętą wyspę”, jak pisał o niej Ignacy Józef Kraszewski, gdzie odkryto baptysterium datowane na II połowę X w. Można jednak podać najbardziej prawdopodobną datę tego wydarzenia: 14 kwietnia 966 r. Zgodnie ze średniowiecznym zwyczajem, ceremonia odbywała się bowiem w Wielką Sobotę. Przypuszcza się, że razem z księciem został ochrzczony cały jego dwór. Nie wiadomo, jak wyglądał sam rytuał chrztu, ale można spróbować rekonstruować go na zasadzie analogii. Na pewno więc Mieszko i jego dwór nie byli polewani wodą jedynie po głowie, ale zanurzali się cali w specjalnym basenie chrzcielnym. Dwa lata później do Polski z Rzymu przybył pierwszy biskup — Jordan, a na jego siedzibę wybrano Poznań.

Wiedza na temat początków naszego państwa jest bardzo szczątkowa, prof. Jerzy Strzelczyk podaje, że wiedza kronikarska na ten temat zmieściłaby się na jednej stronie dzisiejszej gazety. Tym samym wiedza na temat chrztu naszego pierwszego historycznego władcy również jest bardzo skromna.

Nowych informacji o rozwoju naszego państwa dostarczają badania archeologiczne prowadzone m.in. na Ostrowie Lednicki w Gnieźnie, Grzybowie, Gieczu, Biskupinie, Klecku, Kaliszu, Łeknie czy wreszcie na Ostrowie Tumskim w Poznaniu. Dzięki nim możemy odkryć nieznane dotąd namacalne relikty przeszłości. W swojej książce „Mieszko Pierwszy” wspomniany już J. Strzelczyk tak pisze o znanych nam źródłach kronikarskich dotyczących chrztu Mieszka I.

Najstarsza, zachowana w rocznikach polska tradycja okazuje się ogromnie zwięzła. W najstarszym zachowanym roczniku kościelnym (tzw. Świętokrzyski Dawny z pierwszej połowy XII w.) znajdujemy dwie wzmianki:

965 Dubrouka [Dubrovka, Dambrovca, Dambrouca] ad Mesconem venit (Dąbrówka przybywa do Mieszka)

966 Mesco dux Polonie baptisatur (Książę Mieszko przyjmuje chrzest)

Niektóre roczniki dodają do tej ostatniej wiadomości: *et fides catholica in Polonia recipitur* (i wiara katolicka została w Polsce przyjęta). Jeden z roczników określa przy tej okazji Mieszka I jako „pierwszego chrześcijanina polskiego” (*primus christianus Polonus*).

Ten sam rocznik (Rocznik poznański I) wyjaśnia zarazem, że Dąbrówka była córką księcia czeskiego. Pod rokiem 968 kilka roczników zanotowało fakt objęcia biskupstwa polskiego przez Jordana.

Żona Mieszka I, Dubrowka, Dobrawka czy wedle tradycyjnie przyjętej terminologii Dąbrówka lub Dobrawa, była córką księcia czeskiego Bolesława Okrutnego i z jej osobą ściśle związana jest chrystianizacja Polski.

Jedno z najbardziej znaczących wydarzeń w historii Narodu polskiego jakim bezsprzecznie był chrzest, stał się przedmiotem licznych prac i rozważań naukowych opartych w większości przypadków na nie-

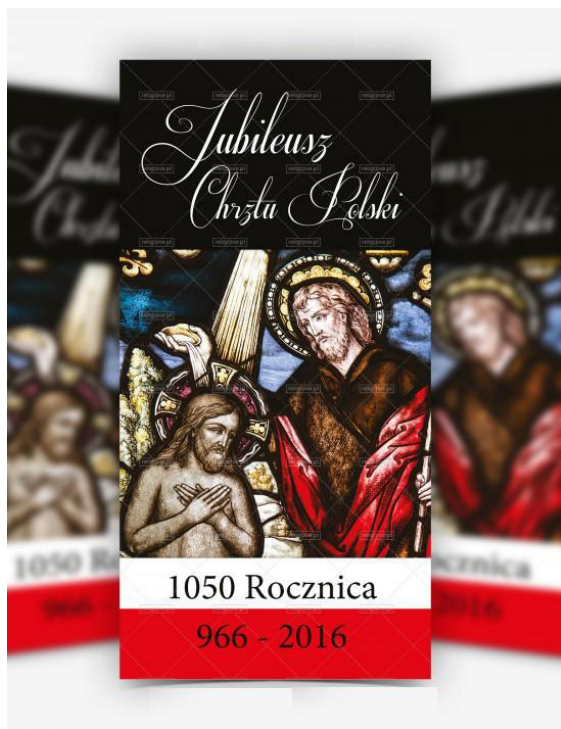
licznych i lakonicznych materiałach źródłowych. Dają one jedynie podstawę do snucia hipotez niejednokrotnie ze sobą sprzecznych choć wygłaszanych często w formie pewników. Co więcej badaczy interesowała zwłaszcza polityczna strona tego wydarzenia i skutki tego faktu na arenie międzynarodowej. Mały nacisk kładziono natomiast na religijno-kościelny charakter tego wydarzenia, zwłaszcza na konsekwencje przyjęcia chrześcijaństwa dla kształtującego się narodu i państwa polskiego.

Można przyjąć, że przy boku genialnych pierwszych twórców państwa Piastów stała stała zdolna grupa kierownicza, która wraz z panującym musiała w sposób przenikliwy i przewidujący oceniać położenie Polski oraz konsekwencje polityczne, kulturalne i religijne przyjęcia chrztu. Książę wraz ze swoim otoczeniem musiał przede wszystkim ustalić, gdzie tkwi źródło państw chrześcijańskich. Dostrzegł tę moc w wyższości cywilizacyjnej lepszej organizacji państwowej i solidarności ludów chrześcijańskich. Wyższość polegała tu nie tylko na lepszej technice organizacji państwowej, ale również na lepszych zasadach współżycia społecznego.

Budowa państwa chrześcijańskiego nie mogła być ani łatwa, ani początkowo powszechna. Istotnym zadaniem ewangelizacji było wprowadzenie obyczaju chrześcijańskiego w codzienne życie ochrzczonych. Wiadomo natomiast, że obyczaje zmieniają się powoli i z trudnością. Przymus stosowany w ówczesnych czasach grał zapewne ważną rolę lecz oczywiście musiał rodzić opory. Przez wieki w szerokich masach obyczaj życia codziennego pozostawał nadal na pół chrześcijański i na pół pogański. Najwyraźniej przejawiał się w trwaniu zabobonu.

Chrzest i erygowanie niezależnego biskupstwa zrównały Polskę z chrześcijańskimi krajami Europy i związały z zachodnim kręgiem kultury chrześcijańskiej. Mieszko I stał się równy innym władcom chrześcijańskim, umocnił też swoją władzę. Stał się pomazańcem Bożym, Kościół głosił bowiem, że władza księcia pochodzi od Boga i każde wystąpienie przeciwko niej jest grzechem. Do Polski zaczęli przybywać duchowni. Powszechna wśród nich znajomość łaciny ułatwiała władcy kontakty międzynarodowe. Duchowni znali również tajniki uprawy roli, uczyli melioracji podmokłych terenów, stosowali nowe narzędzia, których wykorzystanie przyczyniało się do rozwoju gospodarki rolnej. Trzeba pamiętać, że chrzest Polski nie był aktem jednorazowym. Pogańskie dotychczas plemiona zamieszkujące państwo Polan trzeba było ewangelizować, uczyć prawd wiary i zasad chrześcijańskiej moralności. Powstawały wspaniałe budowle sakralne, wznoszono nowe świątynie. Przy katedrach, parafiach i klasztorach zakładano szkoły kształcące kandydatów do stanu duchownego, ale nie tylko.

Klasztory i kościoły były też ośrodkami życia intelektualnego i artystycznego. Literatura i sztuka

ka kształtowały się głównie pod wpływem i dla celów Kościoła. Szerzenie się religii chrześcijańskiej sprzyjało rozwojowi i wzbogacaniu słownictwa. — Całe nasze duchowe bogactwo, nasza narodowa kultura, są owocem przyjęcia chrztu św. przez księcia Mieszka I i naszych praojców. Jako ich spadkobiercy, jako spadkobiercy tej ogromnej duchowej spuścizny, mamy prawo do wielkiej dumy, ale mamy też święty obowiązek obrony chrześcijańskich wartości, z których wyrosła Polska — przypominał abp Józef Kowalczyk, prymas Polski, podczas niedawnej Mszy św., sprawowanej w prastarym piastowskim palatium na Wyspie Lednickiej, gdzie zachowały się pozostałości grodu i baptysteria z czasów Mieszka I.

Dzięki tym wszystkim zjawiskom zaczęło konsolidować się społeczeństwo, wśród którego coraz wyraźniej zaznaczała się świadomość narodowości polskiej i zakorzenienia we wspólnocie Kościoła i Europy. Przyjęcie jednej wiary sprzyjało religijnemu scaleniu państwa oraz jego społecznemu umocnieniu. Obchody jubileuszu 1050-lecia chrztu Polski pokażą nam wszystkim, ile z tego wielkiego, historycznego dziedzictwa przetrwało do naszych czasów.

Sakrament chrztu.

Katechizm Kościoła Katolickiego pisze o chrzcie:

1213 Chrzest święty jest fundamentem całego życia chrześcijańskiego, bramą życia w Duchu (*vitae spiritualis ianua*) i bramą otwierającą dostęp do innych sakramentów. Przez chrzest zostajemy wyzwoleni od grzechu i odrodzeni jako synowie Boży, stajemy się członkami Chrystusa oraz zostajemy wszczepieni w Kościół i stajemy się uczestnikami jego posłania: „Chrzest jest sakramentem odrodzenia przez wodę i w słowie”.

1214 Jest nazywany chrztem ze względu na główny obrzęd, przez który jest wypełniany: chrzcić (gr. baptize-

in) oznacza: “zanurzyć, pogrążyć”; “zanurzenie” w wodzie jest symbolem pogrzebania katechumena w śmierci Chrystusa, z której powstaje przez zmartwychwstanie z Nim jako “nowe stworzenie” (2 Kor 5,17; Ga 6,15).

1215 Sakrament ten jest także nazywany “obmyciem odradzającym i odnawiającym w Duchu Świętym” (Tt 3, 5), ponieważ oznacza i urzeczywistnia narodzenie z wody i z Ducha, bez którego nikt “nie może wejść do Królestwa Bożego” (J 3, 5).

1216 “Obmycie to nazywane jest oświeceniem, ponieważ ci, którzy otrzymują pouczenie (katechetyczne), zostają oświeceni w duchu...” Ochrzczony, otrzymawszy w chrzcie Słowo, “światłość prawdziwą, która oświeca każdego człowieka” (J 1, 9), “po oświeceniu” (Hbr 10, 32) staje się “synem światłości” (1 Tes 5, 5) i samą “światłością” (Ef 5, 8):

Chrzest jest najpiękniejszym i najwspanialszym darem Boga... Nazywamy go darem, łaską, namaszczeniem, oświeceniem, szatą niezniszczalności, obmyciem odradzającym, pieczęcią i wszystkim, co może być najcenniejsze. Darem - ponieważ jest udzielany tym, którzy nic nie przynoszą; łaską - ponieważ jest dawany nawet tym, którzy zawinili; chrztem - ponieważ grzech zostaje pogrzebany w wodzie; namaszczeniem - ponieważ jest święty i królewski (a królów się namaszcza); oświeceniem - ponieważ jest jaśniejącym światłem; szatą - ponieważ zakrywa nasz wstyd; obmyciem - ponieważ oczyszcza; pieczęcią - ponieważ strzeże nas i jest znakiem panowania Boga.

Zobowiązania chrzcielne.

Dziś, kiedy chrztu udziela się małym dzieciom, zobowiązania chrzcielne (w ich imieniu) podejmują rodzice i chrzestni. Znamienne są słowa, wypowiedziane przez kapłana w czasie chrztu: „Drodzy rodzice i chrzestni, przyniesione przez was dziecko otrzyma z miłości Bożej przez sakrament chrztu nowe życie z wody i z Ducha Świętego. Starajcie się wychować je w wierze tak, aby zachować w nim to Boże życie od skażenia grzechem i umożliwić jego ustawiczny rozwój”. Po tych słowach rodzice i chrzestni w imieniu dziecka wyrzekają się zła i wyznają wiarę. Po udzieleniu chrztu, zgodnie z tymi zobowiązaniami, mają obowiązek doprowadzenia dziecka do poznani Boga oraz przygotować do uczestnictwa w Eucharystii i przyjęcia sakramentu bierzmowania.

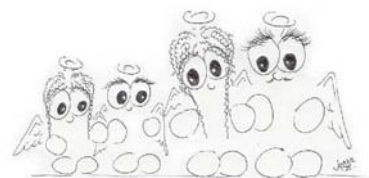
Źródła:

- Katechizm Kościoła Katolickiego.
- Obrzędy chrztu dzieci według rytuału rzymskiego. Wstęp (s. 20-32). Księgarnia Św. Jacka, Katowice 1972.
- Historia Kościoła Tom II – Wczesne średniowiecze chrześcijańskie I, pod red. B. Kumora, Lublin 2001, s. 20-21.
- Jerzy Strzelczyk, Mieszko Pierwszy, Poznań 1992, s. 105-106.

SRK

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁANIA ZA MINIONY ROK

Koło powstało w 1994 roku. Liczy około 30 aktywnych uczestników, którzy realizują statutowe cele SRK. Wspierają członków w życiu małżeńskim i rodzinnym zgodnie z etyką katolicką oraz wspomagają rodziców w procesach wychowawczych. Do dzieci, młodzieży i całej społeczności parafii kierowane są różne przedsięwzięcia. I zgodnie z kalendarzem wygląda to tak :

1. W styczniu 2015 r. zorganizowaliśmy spotkanie opłatkowe dla SRK, Rady Parafialnej i Zespołu Charytatywnego-. Uczestniczyli wszyscy członkowie SRK i dwie osoby z Rady Parafialnej.
2. W okresie ferii zimowych , w pierwszym tygodniu ferii organizowaliśmy „Zimowisko z nartami - Poronin 2015”. Uczestniczyło w nim 70 osób, 12 osób skorzystało z naszego dofinansowania.
3. W ciągu 2-tygodniowych ferii prowadziliśmy akcję „Zima mieście”- świetlica Edenu była do dyspozycji młodzieży.
4. Czynnie włączyliśmy się w obchody 30-rocznicy Protestu Głodowego w Biezanowie, na którego czele stała Anna Walentynowicz, a Ksiądz Proboszcz Adolf Chojnacki był jego duchowym asystentem, a zarazem głodującym. Uczestników protestu gościliśmy w Edenie i pomagaliśmy w organizacji konferencji i wystawie Stowarzyszeniu Patriotycznemu im ks Adolfa Chojnackiego.
5. Pod koniec marca zorganizowaliśmy konkurs recytatorski „Pamiętamy o Tobie Ojciec Święty”. Nawiązujemy tutaj do rocznicy śmierci Naszego Papieża. Uczestnicy konkursu zaprezentowali wiersze Ojca Świętego i o Ojcu Świętym Janie Pawle II. Są to bardzo wzruszające chwile. Dzieci zostały nagradzane pięknymi książkami i albumami. Laureaci recytowali swoje wiersze po Mszy świętej 2 kwietnia, w rocznicę śmierci Papieża.
6. Przed Świętami Wielkanocnymi uczestniczyliśmy w Drodze krzyżowej ulicami Biezanowa prowadząc rozważania dwóch stacji.
6. Początek maja to nasze pielgrzymki z cyklu „Sanktuaria stolic europejskich”. W tym roku modliliśmy się w sanktuariach Francji i Włoch, zwłaszcza, że była możliwość pomodlenia się przed Całunem Turyńskim. Odwiedziliśmy najsłynniejsze sanktuaria w Lourdes i La Salette, jak również znane z historii miejscowości: Lyon, Carcason i Awinion
7. W czerwcu zorganizowaliśmy festyn rodzinny czyli Dni Biezanowa. W tym roku była to już 22 uroczy-

stość. Tradycyjnie rozpoczęliśmy w sobotę Mszą św. dla Jubilatów, małżeństw, które obchodzą 25 i 50 rocznicę Sakramentu Małżeństwa wraz z błogosławieństwem od Księdza Kardynała. W Edenie przygotowaliśmy występ artystyczny Biezanowskich Trubadurek i słodki poczęstunek. W niedzielę przy ołtarzu zgromadziła się społeczność Biezanowa, Ksiądz Proboszcz tradycyjnie odprawia Mszę św. w intencji wszystkich zaangażowanych i uczestniczących w tej rodzinnej uroczystości. Potem już do wieczora na estradzie przy Szkole Podstawowej nr 124 trwały występy artystyczne przedstawicieli przedszkoli, szkół instytucji i organizacji gromadząc całe rodziny przed sceną. Na boiskach szkolnych tradycyjnie już rozbiło się wesołe miasteczko i namioty organizatorów. Dzięki licznym i wiernym sponsorom przygotowaliśmy Małą i Wielką Loterię , gdzie główną wygraną były zagraniczne wczasy. Gwiazdami wieczoru był bard Solidarności Andrzej Kołakowski i zespół ABBA. Pozyskane środki finansowe posłużyły nam na całoroczną działalność, ale przede wszystkim przeznaczone były na dofinansowanie wyjazdu kolonijnego dzieci z rodzin niezamożnych naszej parafii do Sopotu.

8. Na początku lipca wyjechaliśmy na kolonie nad morze do Sopotu. Uczestniczyło w niej ponad 100 osób, są to dzieci i kilka rodzin z SRK. Dzieci z rodzin niezamożnych i z naszych rodzin wyjechały z dofinansowaniem. Wychowawcy to wolontariusze z SRK i już nasze dorosłe dzieci. Program kolonii był nastawiony na zwiedzanie miejscowości, udziału w ponad 20 konkursach i oczywiście na plażowaniu. Pogoda dopisała. Uczestniczyliśmy w niedzielnych i pierwszo piątkowych Mszach św.

9. W sierpniu prowadziliśmy akcję „Lato w Edenie”. Zapisanych było około 40 dzieci. Niektóre uczęszczały tydzień lub dwa, inne cały miesiąc. Największą popularnością cieszyły się zajęcia w Edenie i wyjazdy na basen, gdzie korzystaliśmy z ulg finansowych. Były też wycieczki w ciekawe miejsca.

10. W trzecim tygodniu sierpnia pielgrzymowaliśmy po polskich sanktuariach. Modliliśmy się: w Miechowie, Bazylice Kieleckiej, , Kalkowie – Godowie, Wiślicy i odwiedziliśmy Busko – Zdrój i Michniów, gdzie znajduje się Muzeum Pacyfikacji Wsi Polskiej, przejmujące miejsce.

11. Na początku listopada przeprowadziliśmy konkurs recytatorski poezji patriotycznej. Brało w nim udział ponad 50 uczestników. Nagrodami były: zbiory wierszy, śpiewniki, albumy i dyplomy. Laureaci recytowa-

li swoje utwory pod pomnikiem Biezanowian, dokąd podążamy po Mszy św. w procesji różańcowej z okazji Narodowego Święta Niepodległości.

13. W grudniu zaprosiliśmy dzieci z rodzin niezamożnych na spotkanie ze Świętym Mikołajem, poprzedzone zbiórką słodczy, przyborów szkolnych i książek w parafii. Obdarowanych zostało 60 dzieci.

14. Przed Świętami Bożego Narodzenia przeprowadzamy konkurs szopek krakowskich i też z nagrodami, którymi były słodczy i dyplomy. Do konkursu dostarczono ponad 30 prac przestrzennych i płaskich. Techniki były przeróżne i bardzo oryginalne.

15. Kolejny już 22 rok prowadzimy Katolicki Dom Kultury Eden, a w nim zajęcia świetlicowe, pomoc w nauce, z matematyki i chemii. Organizujemy ogólnodostępne spotkania z ciekawymi i wartościowymi ludźmi. Mają one charakter poznawczy. Prof. Maria Madejowa w referacie przedstawiła nam „Patriotyzm w języku polskim”. Były spotkania patriotyczne, podróżnicze, dr Joanna Gastoł – opowiadała o cukrzycy typu II. Przekazujemy rodzinom niezamożnym przywiezioną odzież i różne sprzęty domowe. W Małym Domu Pielgrzyma najczęściej nocowali rodzice dzieci ze szpitala w Prokocimiu i pracownicy budujący zbiornik przeciwpowodziowy w Biezanowie. Środki finansowe pozyskane, w części oddano Parafii.

16. Dużą akcją była pomoc rodzinie trzypokoleniowej, której zagrożono zabraniem dzieci. Dysponowała ona tylko pokojem, kuchnią z przeciekającym dachem. Za zgodą Księdza Proboszcza przeprowadziliśmy zbiórkę pieniędzy pod kościołem oraz pomogliśmy doprowadzić prąd i ogrzewanie do dobudowanych pomieszczeń. W dużym stopniu pomogła nam Spółka do Zagospodarowania Wspólnoty Gruntowej.

17. Współpracujemy z UMK, Radą Dzielnic, SP 124, DK Dwór Czczów, Płomieniem, Kołem Emerytów, MOPS.

18. W 2013 roku, zgodnie ze statutem SRK, stanęliśmy na czele protestu mieszkańców Biezanowa w sprawie szykanowania, a wprost mówiąc, krzywdzenia katolików i łamania praw konstytucyjnych rodziców dzieci z Przedszkola nr 135. Dyrektorka utrudniała zapisy dzieci na religię, zabroniła nauczycielom nauki kołęd i przygotowania jasełek w grupach, z sal po remoncie z 2005 roku zniknęły krzyże.

Protest podjęto w porozumieniu z Parafią Narodzenia NMP w Biezanowie, która o postawie dyrekcji przedszkola wiedziała od dawna. W czasie protestu, Koło bezskutecznie zabiegało o pomoc u dyr. Wydziału Katechetycznego Kurii i w ZG SRK Archidiecezji Krakowskiej. O sprawie informowany był ks. kard Stanisław Dziwisz. W zeszłym roku cieszyliśmy się z zakończenia tej sprawy, ale okazało się to zbyt wcześnie. Stowarzyszenie w osobie prezesa zostało pozwane do sądu przez byłą dyrektorka przedszkola z zarzutem naruszenia dóbr osobistych w czasie protestu, co miało być powodem utraty zaufania u władz Krakowa i dwoma przegranymi konkursami na kolejną kadencję. Sprawa jest w toku. Powódka zażądała odszkodowania w wysokości 10 tys. zł oraz przeprosin w mediach. Zeznające 5 nauczycielek potwierdziły łamanie praw konstytucyjnych rodziców i nauczycieli do wychowania dzieci zgodnie ze społeczną nauką kościoła. Kolejna rozprawa odbyła się 12.01.2016 r. Zeznawali rodzice, którym odmawiano zapisania dziecka na religię. Sprawozdanie z procesu zamieściła w głównym wydaniu dziennika TVP Kraków. Następną rozprawę odbędzie 17 maja o godz. 9.00. Zapraszam na nią wszystkich zainteresowanych.

19. Cała nasza działalność rozpoczynaliśmy comiesięczną Mszą św. w każdą pierwszą środę miesiąca, potem było spotkanie formacyjne i robocze w Edenie. Asystentem kościelnym był do września ks. Grzegorz Wicher.

20. W ubiegłym roku uzyskaliśmy status Organizacji Pożytku Publicznego, co uprawnia nas do otrzymania 1% z podatku od osób fizycznych. W tej sprawie wystosowaliśmy do Biezanowian stosowną prośbę. Liczymy przede wszystkim na 1% od tych rodziców, których dzieci przez lata naszej działalności korzystały wakacyjnych i feryjnych wyjazdów, licznych konkursów, atrakcji Dni Biezanowa, pożytków z KDK EDEN i całej pracy SRK. Ta praca to zaangażowania członków koła, licznych wolontariuszy. Polecamy naszą stronę internetową www.srk9.diecezja-krakow.pl. Jest na niej umieszczona historia SRK oraz setki zdjęć z bieżącej działalności koła.

Dziękuję wszystkim, którzy pomagają i wspierają naszą działalność, zwłaszcza Tym, którzy to czynią już od 22 lat.

Za Zarząd: *Prezes Anna Leszczyńska-Lenda*

Ofiaruj 1% podatku dla Stowarzyszenia Rodzin Katolickich

Wystarczy przy wypełnianiu PIT-u za rok 2015
w odpowiednim polu wpisać numer KRS 0000352900

W przypadku emerytów, aby przekazać 1% podatku, należy samodzielnie wypełnić PIT-37 na podstawie otrzymanego z ZUS-u dokumentu PIT-40A.

PRZYJAZNY PORONIN 2016

Wiosna tuż, tuż, nie mniej jednak zachęcam do odświeżenia wspomnień z minionego obozu zimowego zorganizowanego jak co roku przez Stowarzyszenie Rodzin Katolickich.

W pierwszym tygodniu ferii tj. 17.01 – 24.01. 2016 r. 62 uczestników w tym 54 dzieci i młodzieży wraz z kierownikiem Anną Leszczyńską-Lendą, czwórką wychowawców: panią Anią, panią Martą, panią Asią i panią Sylwią a także trojgiem naszych sympatyków, mieliśmy okazję aktywnie spędzić czas wolny. Baza lokalowa zimowiska mieściła się w zaprzyjaźnionym przez nas ośrodku wypoczynkowym „Limba” w Poroninie, gdzie pani Halinka przywitała nas z radością życząc udanego pobytu.

Nim zdążyliśmy rozpakować bagaże zaraz po obiedzie ruszyliśmy do Suchego na szusowanie. Na stoku mieliśmy do dyspozycji trzy trasy zjazdowe o różnym poziomie trudności. Suche odwiedziliśmy aż sześć razy. Także tym razem aura nas zaskoczyła, przez cały pobyt mróz nie odpuszczał, jednak w ciągu dnia świeciło słońce i było bardzo przyjemnie. Białego puchu nie brakowało, dzięki czemu odbył się konkurs budowli ze śniegu a także zjazd na jabłuszku.

Każdego popołudnia rozgrywaliśmy Spartakiadę Zimową: Ping-pong, podbijanie piłeczki pingpongowej, bilard, piłkarzyki, skakanka. Mimo iż od szkoły odpoczywaliśmy trenowaliśmy umysł poprzez rozgrywki szachowe i warcaby a także skoczki. Wieczory spędziliśmy wspólnie się bawiąc, tańcząc i śpiewając. Odbył się także konkurs fryzur, tańca i piosenki, w tym ostatnim kadra wzięła czynny udział dedykując specjalnie napisaną piosnkę na melodię : „Ona tańczy dla mnie” dla pani kierownik – radości i śmiechu było co niemiara.

Przez cały pobyt pani Sylwia wraz z panią Asią sprawdzały czystość i ład w pokojach uczestników. Na koniec pobytu najczystsze pokoje otrzymały specjalne wyróżnienie wraz z upominkiem.

Czwartkową kolację zjedliśmy w szałasie, gdzie dla sympatyków grillowania czekały pyszne kiełbaski. Po trudach szusowania na stoku wycieczka autokarowa do Szaflar na źródła termalne pozwoliła nam się zregenerować i zrelaksować.

W sobotę wieczorem rozdaliśmy nagrody wszystkim zwycięzcom przeprowadzonych wcześniej konkursów. Wybraliśmy także najmilszą i najmilszego uczestnika zimowiska. Zaskoczeniem dla nas było iż najmilszymi uczestniczkami zostały Aleksandra Biernat i Aleksandra Dziekan otrzymując identyczną liczbę głosów, zaś najmilszym został Jakub Grzesło.

W niedzielę rano zjedliśmy ostatni raz pyszne śniadanie, przed ośrodkiem zrobiliśmy wspólne pamiątkowe zdjęcie, po czym wsiedliśmy do autokaru kolejny raz mówiąc „do zobaczenia”, w południe bezpiecznie wróciliśmy do Krakowa.

W imieniu swoim, wychowawców, sympatyków i uczestników dziękuję pani Annie Leszczyńskiej-Lendzie za opiekę, troskę i cierpliwość, za możliwość bycia i uczestniczenia w tegorocznym zimowisku. Dziękujemy także za finansowe wsparcie, słodkości i nagrody. Specjalne podziękowania należą się także kierowcom Majerbusa, którzy przez cały czas byli do naszej dyspozycji bezpiecznie dowożąc nas do celu.

Wychowawca: Sylwia Archimowicz

NADESŁANE DO REDAKCJI

W ROKU MIŁOSIERDZIA z Siostrą Faustyną

Drzwi Miłosierdzia w Polsce otwarte są w 500 kościołach, a w Krakowie w trzech bazylikach: w Centrum Jana Pawła II, w Bazylice Miłosierdzia w Łagiewnikach oraz w Katedrze na Wawelu. Przy każdym z tych Drzwi wsłuchać się można w słowa P. Jezusa wypowiedziane do św. Siostry Faustyny: „Nim przyjdę jako Sędzia sprawiedliwy, przychodzę wpierw jako Król miłosierdzia” (Dz. 83), a dla dodania nam otuchy usłyszymy: Niechaj się nie lęka do mnie zbliżyć dusza słaba, grzeszna, a choćby miała więcej grzechów niż piasku na ziemi, utonie wszystko w otchłani miłosierdzia mojego” (Dz. 1059). Przechodząc przez Drzwi Miłosierdzia mamy dodatkowy impuls, bo P. Jezus powiedział: „Podaję ludziom naczynie, z którym mają przychodzić po łaski do źródła miłosierdzia. Tym naczyniem jest ten obraz z podpisem: Jezu, ufam Tobie” (Dz. 327).

W tym roku obchodzimy jakby roczne Święto Miłosierdzia i to, co przyobiegał P. Jezus na pierwszą niedzielę po Wielkanocy w Święto Miłosierdzia, to rozdać przez cały rok. A co przyobiegał? Do św. S. Faustyny powiedział: „W dniu tym otwarte są wnętrzości miłosierdzia mego, wylewam całe morze łask na dusze, które się zbliżą do źródła miłosierdzia mojego...” (Dz. 699). Specjalne łaski przyobiegał do koronki do Miłosierdzia Bożego: „Dusze, które odmawiać będą tę koronkę, miłosierdzie moje ogarnie je w życiu, a szczególnie w śmierci godzinie” (Dz. 754). „Przez odmawianie tej koronki podoba mi się dać wszystko, o co mnie prosić będą” (Dz. 1541). Św. S. Faustyna usłyszała zachętę do częstego odmawiania koronki: „W pewnej chwili, kiedy przechodziłam korytarzem do kuchni, usłyszałam w duszy te słowa: Odmawiaj nieustannie tę koronkę, której cie nauczyłem. Ktokolwiek będzie ją odmawiał, dostąpi wielkiego miłosierdzia w godzinę śmierci” (Dz. 687). Mówiąc o Miłosierdziu Bożym nie można pominąć Godziny Miłosierdzia, o której P. Jezus tak mówił: W tej godzinie nie odmówię duszy niczego, która mnie prosi przez mękę moją” (Dz. 1320).

Gdy stanę przed otwartymi drzwiami i ogarnie mnie lęk, bo przecież przynoszę cały balast mojego życia, to Jezus odezwie się do mnie tak: „Zdrowi nie potrzebują lekarza, ale którzy się źle mają. Nie przyszedłem bowiem wzywać sprawiedliwych, ale grzeszników” (Mk 2, 17).

„Dla ciebie założyłem tron miłosierdzia na ziemi, a tym tronem jest tabernakulum” (Dz. 1485).

Mamy okazję, aby prosić o miłosierdzie dla siebie, dla rodziny, dla naszej Ojczyzny, o dar pokoju dla świata, o wiele wiele innych łask. Czy nie za dużo prosimy? P. Jezus powiedział: „Cieszę się, że żądamy wiele, bo moim pragnieniem jest dawać wiele, i to bardzo wiele. Smucę się natomiast, jeżeli dusze żądają mało, zacieśniają swe serca” (Dz. 1578).

Z naszej strony trzeba tylko zaufać, P. Jezus wręcz żąda od nas ufności, powiedział przecież: „Łaski z mojego miłosierdzia czerpie się jednym naczyniem, a nim jest – ufność” (Dz. 1578), „Kiedy dusza zbliża się do mnie z ufnością, napelniam ją takim ogromem łaski, że sama w sobie tej łaski pomieścić nie może, ale promieniuje na inne dusze” (Dz. 1074). Żali się na brak ufności: „Jak boleśnie rani mnie niedowierzanie mojej ufności. Najboleśniej ranią mnie grzechy nieufności” (Dz. 1076). „Najmilsza mi jest dusza ta, która wierzy mocno w dobroć moją i zaufała mi zupełnie; obdarzam ją swoim zaufaniem i daje jej wszystko, o co prosi” (Dz. 453). A do apostołów na pełnym morzu podczas szalejącej burzy powiedział: „Ufajcie, jam jest, nie lękajcie się” (Mk 6, 50).

„O Krwi i Wodo, któraś wytrysnęła z Serca Jezusowego, jako źródło miłosierdzia dla nas – ufam Tobie” (Dz. 187).

Jezu, ufam Tobie.

Na podstawie Dzienniczka Św. S. Faustyny

Kazimierz

Chrześcijański Rok Jubileuszowy wywodzi swoją tradycję z judaizmu, gdzie Rok Święty obchodzony był co 50 lat. W tym czasie wyrównywały się społeczne nierówności a każdy był wyzwolany z długów. Podobnego wyzwolenia w czasie jubileuszu doświadczają dziś wierzący w Chrystusa, którzy mają możliwość dostąpienia odpustu zupełnego, czyli darowania doczesnych kar za grzechy. Odpusty Roku Świętego wiązane są m.in. z przejściem przez Drzwi Święte – symbol przejścia z grzechu do łaski Bożej, odwołujący się do słów Jezusa: „Ja jestem bramą. Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony – wejdzie i wyjdzie, i znajdzie paszę” (J 10,9).

red.

KOŁO EMERYTÓW

**KOŁO EMERYTÓW, RENCISTÓW
i INWALIDÓW NR 1
W KRAKOWIE BIEŻANOWIE**

W kończącym się starym roku 2015 nasze środowisko nie próżnowało. Dzięki Zarządowi Koła/Klubu Seniora w dniu 16 grudnia 2015 roku wszyscy seniorzy spotkali się na corocznym, tradycyjnym Spotkaniu Oplątkowym w Dworze Cieczów. Miło nam było gościć radnych Dzielnicy XII, Księdza Proboszcza Bogdana Markiewicz oraz kierownictwo Domu Kultury. Po wygłoszeniu ciepłych słów pod adresem naszego Klubu Seniora przez tutejszego proboszcza i poświęceniu oplątków mogliśmy się nimi połamać i cieszyć się ze składanych sobie życzeń świątecznych. Atmosfera była fantastyczna, co pozwoliło otworzyć się wszystkim seniorom i stworzyć warunki domowego święta Bożego Narodzenia.

Za zgodą i przychylnością kierownictwa Dworu Cieczów Zarząd zorganizował już trzeciego SYLWESTRA, aby w ten sposób powitać w gronie seniorów Nowy Rok 2016. Atmosfera wyczekiwania na godzinę 24 w nocy poprzedzana była wspomnieniami z mijającego starego roku. Największym sukcesem była wycieczka naszego chóru Norwegii (maj 2015), na zaproszenie tamtejszego chóru i wzięcie udziału w Świącie Narodowym Norwegii, wykonanie czterech koncertów, przy licznej tamtejszej publiczności. Dało to sławę naszym seniorom, ale też środowisku Bieżanowa i całej Dzielnicy XII. Sukcesem zakończyły się też inne wycieczki do Wiednia, Lichenia, Warszawy i Krynicy. Mogliśmy się pochwalić nagrodą za występ w III Festiwalu Zespołów Scenicznych w Bartkowej koło Rożnowa. Dlatego pełni optymizmu i nadziei na Nowy Rok mogliśmy wypić lampkę szampana i złożyć sobie życzenia aby był jeszcze lepszy od starego roku. Bawiliśmy się do wczesnego ranka i nikt nie odpuszczał zabawy. Liczymy na powtórkę za rok.

Niewątpliwie ciekawym wydarzeniem początku miesiąca stycznia 2016 roku (08.01) było wysłuchanie noworocznego koncertu kolęd zespołu BRATHANKÓW, który odbył się w Sanktuarium Najświętszej Rodziny w Bieżanowie Nowym. Uczestniczyło w nim ok. 40 osób z naszego Klubu Seniora i wszyscy podkreślali że był to wysokiej klasy spektakl. Na dodatek mogliśmy też wysłuchać góralskiego zespołu „Ziemia Suska Nowa”, który w swoim stylu śpiewał kolędy i pastorałki. Natomiast następnego dnia (09.01) Klub Seniora wziął udział w występach w ramach Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, które odbyły się w Dworze Cieczów. Nasz zespół „Bieżanowskie Trubadurki” odegrał specjalnie przygotowany teatrzyk dla dzieci, bawił maluchy zgadywankami połączonymi z nagrodami za trafne rozwiązywanie. Warto podkreślić, że wszystkie nagrody dzieci otrzymały od pp Siomów, naszych oddanych seniorów. Na koniec imprezy seniorki wzięły udział w międzypokoleniowej „walce” o baloniki. Oprócz naszych pań na scenie wystąpiły też dzieci ze SP nr 124 i przedszkolaki z Przedszkola nr 135 a także cheerleaderki, balet nowoczesny w wykonaniu miejscowych dzieci szkolnych.

Kolejna impreza – zabawa z dziećmi z Bieżanowa, spędzającymi ferie w Dworze Czeczów, odbyła się w dniu 22 stycznia 2016 roku. Również w tym przypadku „Bieżanowskie Trubadurki” poprowadziły zabawę z maluchami, czytanie zagadek a nagrodami były pluszaki, książki dla dzieci, owoce i słodycze. Natomiast w dniu 23 stycznia 2016 roku. na zaproszenie Rady Osiedla Bogucice zespół „Bieżanowskie Trubadurki” wystąpił w Osiedlowym Klubie Seniora ze specjalnie przygotowanym programem „Spacerkiem po Krakowie” który spodobał się miejscowym seniorom i zaproszonym gościom (kapłani, radni i marszałek Kozak). Mamy zapewnione ponowne spotkania sąsiedzkie.

Miesiąc styczeń 2016 roku kończyliśmy tradycyjnym spotkaniem integracyjnym połączonym z imieninami kilkunastu solenizantów (27.01). W programie tego dnia oprócz koncertu życzeń w wykonaniu jak zawsze przez nasz chór „Bieżanowskie Trubadurki”, nasi seniorzy przedstawili po raz pierwszy Szopkę Noworoczną pt. Kolędnicy, czym zaskoczyli wszystkich uczestników, a było ich liczne grono. M.in. gościliśmy radną Dzielnicy XII oraz przedstawicieli Urzędu Marszałkowskiego. Występ okazał się bezbłędny i stworzył klimat do dalszej części imprezy, jakim były tańce i śpiewy. Warto podkreślić, że jak zwykle nasi solenizanci otrzymali podarunki i na pamiątkę uroczystości wykonaliśmy wspólne zdjęcie.

W lutym br. kontynuowaliśmy charytatywny cykl działalności, tym razem w dniu 5 lutego 2016 roku miał miejsce występ Bieżanowskich Trubadurek w Szkole Specjalnej im. Kosiby w Wieliczce. W ramach cyklu „Cała Polska czyta dzieciom”.

W dniu 18 lutego 2016 roku jak co miesiąc Zarząd Koła/Klubu Seniora zorganizował spotkanie integracyjne na którym zaprezentowano wyniki działalności programowej i finansowej za 2015 rok. W drugiej części kolega Władysław Wójcik przedstawił projekcję filmowo – zdjęciową z naszych podróży turystycznych do Pragi, Wiednia i Lichenia.

Podkreśliśmy też, że w dniu 10 marca 2016 roku będziemy mieli przyjemność spotkać się w gronie seniorów i zaproszonych gości na corocznym „Spotkaniu Wielkanocnym”, w Dworze Czeczów. Stworzy to okazję poczęstowania się jajeczkiem i złożenia sobie życzeń Wielkanocnych.

Z okazji Świąt Wielkanocnych Zarząd Koła Emerytów i Rencistów z Krakowa Bieżanowa składa wszystkim czytelnikom Płomienia wiosenne życzenia, aby w czas Świąta Paschy w Waszych sercach, rodzinach i domach zagościła radość, spokój i wielka nadzieja odradzającego się życia.

**Zarząd Koła Emerytów, Rencistów i Inwalidów
w Krakowie Bieżanowie Starym
Oprac. Andrzej Wąsik**

Kraków, 28.02.2016 rok.

NADESŁANE DO REDAKCJI

APEL W SPRAWIE CMENTARZA

Kilka dni temu, przy okazji konsultacji społecznych w sprawie planów zieleni w Krakowie, przyglądałam się oznakowaniu cmentarzy na mapach i planach miast. W większości są one zielonymi wielobokami pokrytymi krzyżykami. Nasz biezanowski parafialny cmentarzyk ma dodatkowo większy krzyżyk – symbol kaplicy. Potem „doczytałam”, że cmentarze są traktowane jako tereny zieleni, że zdrowych drzew nie należy wycinać bez celu, a Prawo kościelne definiuje cmentarz jako teren zielony o założeniu parkowym. I tak pomyślałam: ile tego zielonego wśród betonu i kamienia potrzeba, aby oznakowanie wskazywało prawdziwie?

Cmentarz jest miejscem uświęconym, tam odprawia się Liturgię pożegnania i składa do grobów doczesne szczątki; kaplica dopełnia jego aspekt sakralny, a sygnaturka (dzwon) używany jest podczas przejścia orszaku żałobnego do miejsca spoczynku.

Zakładając cmentarz jego administrator planuje alejki (najczęściej na małych cmentarzach na planie krzyża), kaplicę cmentarną, kwartały i kwatery, otacza ogrodzeniem. Współcześnie do wyposażenia należy dostęp do bieżącej wody, a nawet bardziej kompleksowe oświetlenie. Dawniej wokół polskich cmentarzy sadzono drzewa lub krzewy, by lepiej nastrajały do modlitwy czy skupienia, odgradzały od hałasu (w krajach górzystych wystarczyły murki usypane z miejscowych kamieni); użytkownicy (odwiedzający) poszli dalej w intencji zapewnienia sobie wygody i stawiali przy grobach ławeczki.

Ale wróćmy do zieleni: lata płyną, drzewa tracą konary, usychają. Rodzimy żywopłot przerasta w dziki ostęp; gdy trzeba o to zadbać, żywopłot zastępuje się betonowym ogrodzeniem a konary i drzewa się wycina. Tak powstałe wolne miejsca „dogęszcza się” i już; jest coraz mniej cienia i ptaki nie mają się gdzie uwijać – wszędzie tylko nagrobki. My powszedni użytkownicy jesteśmy zadowoleni, bo i liści mniej do zmiatania jesienią, i może jeszcze więcej prochów rodzinnych się tu zmieści.

No a teraz dysponujemy całymi wielkimi płytami grobowymi do upiększenia! Więc znosimy tam, zależnie od kieszeni, gustu i aspiracji: wazon, wiązanek, donice, wieńce, misy kompozycji; to obstawiamy lampkami, zniczami czy światełkami, jak kto może czy jak często bywa na cmentarzu. Nasze rodzinne grobowce wyglądają jak non-stop choinki bożonarodzeniowe! No niby przepięknie, ale...

Siedzę w niedzielę na ławeczce słuchając Mszy św. i za nic nie mogę się skupić: to hała-

suja przejeżdżające auta, to dziewczyneczki zamiast stać wsłuchane w głos celebransa skaczą jakby grały w klasy; a wciąż chcąc nie chcąc pozieram na otaczające mnie groby mimowolnie taksując ich dekoracje – a z głośnika dochodzi mnie tylko muzyka z klawikordu. Ten biezanowski cmentarz wyewoluował w stronę zbiorowej demonstracji bezguścia, bezduszości i pychy jego użytkowników. No i myślę, że trzeba coś zrobić z tym nowym porządkiem. Przypominam sobie, że ciocia Nina (gospodarna zamożna Torunianka!) zwykła zapalać znicz na grobie swego śp. męża przychodząc, porządkowała otoczenie i modliła się, a odchodząc znicz gasiła i zostawiała go na następną swoją wizytę.

Czy mam prawo myśleć o cmentarzu parafialnym jak o dobru wspólnym? Czy mam prawo marzyć, by w naszym kościele parafialnym były prawdziwe organy? – a może myślenie jest jedynie w gestii administratora parafii (czyli proboszcza)? Aczkolwiek to do niego należy ostateczna decyzja, odpowiadam sobie, że tak, przecież Kościół to właśnie my! Bez nas byłyby tu moczary przerośnięte brzezina i wrzosowiskami! Skoro działki sąsiadów chcemy zamieniać w ostoję spokoju – tym bardziej myślimy o utrzymaniu cmentarza jako spuścizny po naszych przodkach i bierzmy za niego odpowiedzialność; inaczej wystarczyłyby nam katakumby i kolumbaria.

Więc postanawiam (i postuluję) przynosić tylko niewielkie wiązanek (jeszcze na szczęście nie zagazowałałam całego ogrodu), a ze zniczami pójdę w ślad Cioci Niny.

Co prawda grunty cmentarne w Krakowie są zwolnione od podatku, oświetlenie alejek działa tylko w sezonie Wszystkich Świętych, wierzę jednak w wysokie koszty wywozu odpadów niesortowanych. Przyłączając się do apelu Księdza Proboszcza, postuluję i apeluję o ograniczenie zakupów plastików i szkła we wszelkiej postaci, a przynajmniej ograniczenie ich rozmiarów! Przewidując (pod naporem „opinii publicznej”) dalsze wycinki dużych drzew, może by ogłosić składkę na żywopłot z tui czy odpornych cyprysów i akcję sadzenia ich?

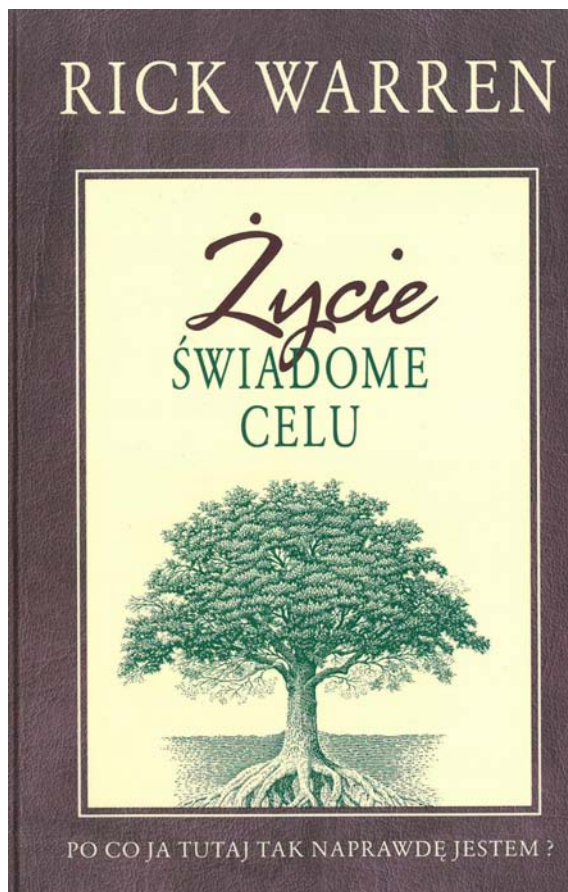
A producenci plastików nadmiary surowcowe przeznaczyliby na polepszenie jakości np. artykułów gospodarstwa domowego. I tak udałoby się zmniejszyć objętość cmentarnych odpadów, zaoszczędzić na koszcie wywozu i przeznaczyć (może?) środki na upiększenie cmentarza.

Elżbieta Madej

RECENZJA

PO CO JA TUTAJ TAK NAPRAWDE JESTEM ...

Wszystko, w najmniejszym szczególe zostało w naszym życiu zaplanowane przez Boga zanim się urodziłeś. Nic nie jest dziełem przypadku. Jeżeli chcesz dowiedzieć się, dlaczego żyjesz na świecie musisz najpierw pomyśleć o Bogu. Cel twojego życia to coś znacznie więcej niż twoje osobiste spełnienie, spokój czy nawet szczęście. Urodziłeś się wskutek Jego decyzji i dla Jego celu.

Chciałem czytelników Płomienia zachęcić do przeczytania ciekawej książki. To słynny podręcznik kształtowania formacji duchowej, polecana każdemu poszukującemu odpowiedzi na fundamentalne pytanie o własną egzystencję oraz rozpoznanie swojego miejsca we wspólnocie wierzących. Mówi się, że „Życie świadome celu” Ricka Warrena jest lekturą obowiązkową. W ocenie wybitnych duszpasterzy, bez tej książki ludzkość byłaby zdecydowanie uboższa. Tego dzieła, niewątpliwie nagrodzonego w niebie Noblem, nie możesz nie przeczytać! Ta książka potrafi u każdego czytelnika sprawić, by dzięki Bogu postawił swe stopy na mocnym gruncie. Nieważne czy chodzi o początkującego w wierze, poszukującego Boga czy doświadczonego chrześcijanina.

Książka „Życie świadome celu” nie jest zwy-
czajną, jest raczej czterdziestodniowym przewodnikiem
w podróży. Po jej odbyciu zobaczymy obraz złożony
z dobrze pasujących do siebie części naszego życia.
Wśród przeciętnie 25 tysięcy dni życia autor zachę-
ca nas do poświęcenia chociaż 40 z nich, by odkryć
jaki jest Boży plan i co Bóg chce, być uczynił z resztą
swoich dni na ziemi. Liczba czterdzieści jest w Piśmie
Świętym znaczącym okresem.

Każdego dnia mamy za zadanie przeczytać jeden kilkustronicowy rozdział, nad każdym zastanowić się jak zastosować jego treść w codziennym życiu. Książki nie czytamy, ale dyskutujemy z nią, podkreślamy znaczące treści, notujemy na marginesie swe przemyślenia. Każdy rozdział ma swoje podsumowanie. Można w nim znaleźć główną myśl rozdziału, werset do zapamiętania, pytanie do rozważenia. To nie autor przemawia ze stron. Najlepszym sposobem wyjaśnienia Bożego planu dla twojego życia jest pozwolenie, aby Jego słowo przemawiało samo za siebie, dlatego w książce cytowana jest Biblia.

Dla zachęty przeczytania tej książki pozwolę sobie nawiązać do rozdziału szóstego „Życie to zadanie do wykonania” – na dzień szósty. By najlepiej wykorzystać swoje życie, dobrze jest pamiętać o prawdach. Po pierwsze, że życie ludzkie w porównaniu z wiecznością jest krótkie, po drugie – ziemia to tylko tymczasowe miejsce pobytu. Św Piotr powiedział; „jeżeli nazywacie Boga swoim Ojcem, przeżywajcie wasz czas na ziemi, jakbyście byli jego tymczasowymi mieszkańcami”. Nasza tożsamość jest związana z wiecznością, a twoją ojczyzną jest niebo. Gdy pojmiesz też prawdę, przestaniesz się martwić o zdobycie wszystkiego tu, na ziemi. Filozofia „korzystaj z tego świata tu i teraz” kłóci się z zasadami chrześcijaństwa. Gdy przyjmujemy wartości, priorytety i styl życia ludzi tego świata, to nie jesteśmy ambasadorami Chrystusa. Świat współczesny nieustannie dostarcza nam rozrywki, zabawia nas, zaspokaja pragnienia. Przy niemal hipnotycznym działaniu telewizji i innych środków masowego przekazu bardzo łatwo zapomnieć, że do szczęścia tą drogą się nie dojdzie. Gdy będziemy pamiętać, że życie jest sprawdzianem, depozytem i zadaniem tymczasowym, możemy uodpornić się na władzę, którą nad nami mają uroki tego świata. „Rzeczy, które teraz oglądamy, dzisiaj są, a jutro ich nie będzie. Te rzeczy, których teraz nie widzimy będą trwały wiecznie”.

... dokonczenie na stronie 7.

NASZE SZKOŁY SP 124

SPEKTAKL GRUPY TEATRALNEJ ITAKA I OWAKA ...

Uczniowie klas 5-6 SP 124 uczestniczyli w szczególnym przedstawieniu, które odbyło się 24 listopada 2015 r. w DK Dwór Cieczów. Kanwą przedstawienia były baśnie braci Grimm. Udział w przedstawieniu oprócz waloru artystycznego, miał przede wszystkim aspekt wychowawczy.

Grupa teatralna „ITAKA i owaka” powstała w wyniku współpracy Staromiejskiego Centrum Kultury Młodzieży i Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego nr 4 w Krakowie. Zespół liczy 20 aktorów w wieku od 10 do 24 lat. Są to osoby z dużą niepełnosprawnością intelektualną, większość z nich nie mówi. Występ był niezwykle lekcją szacunku dla inności drugiego człowieka.

Spektakl był bezpłatny, ale towarzyszyła mu zbiórka charytatywna na stypendia dla wychowanków SOSW nr 4 w Krakowie. Samorząd Uczniowski przeprowadził wśród naszych uczniów dobrowolną zbiórkę pieniędzy na ten cel. Zebraliśmy kwotę 340 zł, które zostały przekazane uczniom-aktorom.

Nasi uczniowie zaprezentowali godną postawę tolerancji i szacunku.

Lidia Salawa - nauczyciel SP 124

WIELKA GALA FILMOWA ...

Uczniowie klas czwartych SP 124 wspólnie z uczniami klasy 6a SP 111 oraz wychowankami Zespołu Szkół Specjalnych w Wieliczce uczestniczyli w warsztatach w DK Dwór Cieczów: „Lalka anim. Warsztaty budowania lalek, improwizacji i animacji poklatkowej”. Zajęcia trwały od stycznia do grudnia 2015 r. Efektem pracy uczniów było zrealizowanie filmu animowanego „Wakacje smoka Bonawentury” w oparciu o tekst autorstwa reżysera Macieja Wojtyszki.

„Lalka anim. Warsztaty budowania lalek, improwizacji i animacji poklatkowej” to cykl 60 godzin warsztatów budowania lalek, 60 godzin warsztatów animacji poklatkowej i 10 godzin improwizacyjnych warsztatów muzycznych. Celem warsztatów było nie tylko zrealizowanie filmu animowanego „Wakacje smoka Bonawentury”, ale także integrowanie się uczestników z rówieśnikami niepełnosprawnymi, współdziałanie z nimi, kształcenie współodpowiedzialności oraz umiejętności prezentowania wspólnych osiągnięć jako grupy zróżnicowanej pod wieloma względami.

Podczas warsztatów uczestnicy zapoznali się z różnymi gatunkami lalek teatralnych, a także z historią teatru lalkowego, wykonali niezbędne dla filmu lalki, stworzyli makietę i całą scenografię. Dowiedzieli się na czym polega technika animacji, poznali ją od strony praktycznej poprzez samodzielną pracę nad kolejnymi etapami tworzenia filmu w oparciu o technikę poklatkową. W czasie zajęć muzyki improwizowanej uczniowie pod okiem instruktora- Tomasza Chołoniewskiego skonstruowali instrumenty z puszek, garnków, butelek i innych sprzętów domowego użytku, które amatorska orkiestra wykorzystwała, aby stworzyć podkład muzyczny do filmu. Baśń opowiada o smoku, który pozbawiony własnej tożsamości, aby ją odnaleźć, wyrusza w świat.

Elementem warsztatów była także wycieczka do Studia Filmów Rysunkowych w Bielsku-Białej, podczas której uczestnicy warsztatów poznali wszystkie etapy produkcji filmu animowanego w profesjonalnym studio i ugruntowali swoją wiedzę z zakresu pojęć języka filmu, takich jak: scenariusz filmowy, scenopis, animacja, fazo-

wanie, filmowanie, efekty specjalne i dźwiękowe. Zobaczyli, jak twórcy zmieniają scenariusz w gotowy film. Zapoznali się z rekwizytami do konkretnych animacji oraz obejrżeli pokaz filmowy.

Uroczysta, niezapomniana, wielka gala filmowa, podczas której odbyła się pełna bajkowego uroku premiera tej produkcji filmowej, miała miejsce 18 grudnia 2015 r. w sali widowiskowej Zespołu Szkół Specjalnych w Wieliczce. Młodzi artyści filmowcy zaprosili na tę niezwykłą uroczystość swoich rodziców, dziadków, nauczycieli, przyjaciół.

Pokaz filmowy uświetnili swoim występem uczniowie klasy 4a SP 124 z koła teatralnego, którzy pod opieką nauczyciela - Barbary Faron oraz aktorki Teatru Lalki, Maski i Aktora „Groteska” w Krakowie - Mai Kubackiej przygotowali przedstawienie Bajkowe zamieszanie, czyli gdzie się podział smok wawelski.

Nowoczesna sala widowiskowa, efekty akustyczne, oświetlenie, duża scena nie budziły wśród naszych aktorów tremy, wręcz przeciwnie, swobodnie czuli się na scenie i żal im było ją opuścić.

Wszyscy uczniowie, uczestnicy warsztatów otrzymali pamiątkowe dyplomy i drobne upominki. Podziękowania otrzymali również nauczyciele. Widzowie nagrodzili wszystkich uczestników gali oklaskami. Rodzice, w imieniu naszych uczniów, podziękowali kierownikowi DK Dwór Cieczów- Magdalenie Piędel za organizację warsztatów oraz Mai Kubackiej za próby teatralne oraz Grażynie Skalniak za opiekę nad zdjęciami i animacją. Po zakończeniu premiery w kularach, przy ciasteczku, słysząc było długo pełen emocji gwar rozmów. Wydarzenie to na pewno pozostanie w pamięci jego uczestników.

Lidia Salawa - nauczyciel SP124

REKRUTACJA DO KLASY I NA ROK SZKOLNY 2016/2017

Szanowni Rodzice,

Dyrektor Szkoły Podstawowej Nr 124 w Krakowie uprzejmie informuje, że rekrutacja w formie elektronicznej do klasy pierwszej na rok szkolny 2016 / 2017 w naszej szkole zostanie uruchomiona 1 marca 2016r. i potrwa do 31 marca 2016r.

Aby zapisać dziecko do szkoły, należy wejść na stronę internetową <https://krakow.elemento.pl>. Znajdziecie tam Państwo wszelkie informacje dotyczące rekrutacji do klas I samorządowych szkół podstawowych z terenu Krakowa na rok szkolny 2016/2017.

W panelu publicznym modułu „Elemento” należy wypełnić zgłoszenie/wniosek o przyjęcie dziecka do klasy I wpisując odpowiednie dane, następnie należy wypełniony wniosek wydrukować, podpisać i dostarczyć do sekretariatu szkoły przy ul. Ferdynanda Weigla 2.

Innym sposobem zapisania dziecka do szkoły jest wydrukowanie z systemu zgłoszenia/wniosku o przyjęcie, wypełnienie odręczne, podpisanie i dostarczenie do sekretariatu. Druk będzie też można pobrać i wypełnić w sekretariacie szkoły. Karty zapisu należy dostarczyć w terminie do 31 marca 2016 roku. Administracja szkoły weryfikuje złożoną kartę zapisu, wprowadza do systemu lub potwierdza dane zawarte w systemie.

Niezależnie od sposobu wypełnienia karty zapisu (odręcznie bądź w formie wydruku komputerowego) należy złożyć ją w szkole pierwszego wyboru. Nie złożenie w terminie do 31 marca 2016 r. wypełnionej karty zapisu do szkoły spowoduje nie uczestniczenie dziecka w rekrutacji.

*Serdecznie zapraszamy!
Dyrekcja*

NASZE SZKOŁY SP 111

VI FINAŁ AKCJI „ODBLASKOWA SZKOŁA”

16 grudnia 2015 roku w Centrum Kongresowym ICE w Krakowie, odbyła się uroczystość wręczenia nagród laureatom VI Edycji Małopolskiego Konkursu „Odblaskowa Szkoła”. Podsumowanie akcji połączone było z występem popularnego wśród dzieci zespołu – Centrum Uśmiechu.

Pan Grzegorz Baran Małopolski Wicekurator Oświaty, złożył naszej reprezentacji gratulacje i wręczył grawerowany dyplom. Jesteśmy dumni z tej nagrody, która jest miłym zwieńczeniem dotychczasowych działań. Dzięki zaangażowaniu całej społeczności szkolnej nasi uczniowie wyposażeni zostali w kamizelki oraz odblaskowe elementy.

Cieszymy się z tego, że organizowane przez nas konkursy, apele oraz ciekawe zajęcia edukacyjne są tak pozytywnie odbierane przez uczniów - o czym świadczy ich ogromne zaangażowanie.

Poza udziałem w gali uczniowie z naszej Szkoły udzielili również w tym dniu wywiadu dla RADIA ESKA oraz zwiedzili Centrum Kongresowe ICE.

Dziękujemy wszystkim za włączenie się w dotychczasowe działania. Więcej informacji można znaleźć na stronie Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Wojewódzkiej Policji w Krakowie.

Teresa Smoleń

ZIMA W SZKOLE 2016

W dniach 18-22 stycznia w naszej Szkole odbywały się zajęcia w ramach akcji „Zima w szkole”. Na uczniów czekało wiele atrakcji, które realizowane były na terenie placówki jak i podczas wycieczek.

W pierwszym tygodniu ferii zorganizowane zostały wyjścia m.in. do muzeów: Inżynierii Miejskiej, Historycznego - „Podziemia Rynku”, Etnograficznego, Burztynu, a także do Lustrzanego Labiryntu, Dworu Czeczów, Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej przy ul. Rajskiej, kina „Cinema City” Bonarka.

Ponadto uczniowie mieli możliwość wzięcia udziału w rozmaitych warsztatach:

- kreatywnych zabawach plastycznych z „Play Mais” (dzięki współpracy z firmą sprytne-dzieciaki.pl)
- warsztatach muzycznych „Bum bum rurki”
- I Turnieju gry „LABIrynt” (WYDAWNICTWA EPIDEIXIS). Gratulujemy Bartoszowi z klasy 1a, Oskarowi z 2b, Caroline z 2d, Annie z 4b. Mamy nadzieję, że to dopiero początek udanej współpracy, który zaowocuje kolejnymi wydarzeniami propagującymi modę na gry planszowe - szczególnie takie jak „LABIrynt” lub „Getriko”
- zajęciach tanecznych ZUMBA KIDS z licencjonowaną instruktorką Agnieszką Farat.

Nasi uczniowie mieli możliwość rozwoju podczas różnych zajęć, m.in. karaoke, spotkania ze Strażą Miejską, poznając inne kraje na spotkaniu z rusycystą, przygotowując zdrowe śniadania, korzystając z sali komputerowej oraz sali gimnastycznej. Zajęcia organizowane podczas ferii i wakacji przez naszych nauczycieli cieszą się coraz większą popularnością.

Teresa Smoleń

JAK PRACOWALIŚMY NAD FILMEM „WAKACJE SMOKA BONAVENTURY”

Lalka anima to kilkumiesięczny projekt realizowany przez uczniów z SP nr 111w Krakowie, z SP nr 124 w Krakowie i uczniów Zespołu Szkół im. Brata A. Kosiby w Wieliczce. Pomysłodawcą i koordynatorem był Dwór Czeczów. Całość została dofinansowana ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu „Edukacja”, priorytet „Edukacja kulturalna”. Uczniowie pracowali nad filmem animowanym tworzonym metodą poklatkową. Scenariusz powstał na podstawie tekstu Macieja Wojtyszki pt. Wakacje smoka Bonawentury.

Najpierw, pod okiem scenografa, odbyły się warsztaty poświęcone budowaniu lalek i scenografii. Wszystkie postacie i plany filmowe zostały wykonane przez uczniów. Praca nad nimi trwała kilkanaście tygodni. Następnie uczniowie rozrysowywali – klatka po klatce – kolejne ujęcia do danej sceny. Należało być przy tym bardzo skrupulatnym i dokładnym. Na koniec odbyło się robienie zdjęć aparatami fotograficznymi. Aby zachować jak największą płynność ruchu bohaterów (każde mrugnięcie, podniesienie ręki, obrót itp.), trzeba było wykonać co najmniej 14-16 ujęć.

Cierpliwość i precyzja to najważniejsze cechy, jakie okazały się potrzebne podczas tego etapu tworzenia filmu. Jeszcze skomponowanie muzyki (w czasie warsztatów uczniowie nauczyli się tego, jak przy użyciu przedmiotów codziennego użytku można skonstruować małą orkiestrę i wydobyć dźwięki dostosowane do emocji i obrazu), montaż. I dziesięciominutowy film animowany pt. Wakacje smoka Bonawentury był gotowy.

Wielką atrakcją przewidzianą podczas realizacji projektu stał się wyjazd wszystkich uczniów do Bielska-Białej i zwiedzanie Studia Filmów Rysunkowych. Prezentacja filmu odbyła się podczas uroczystej gali 18 grudnia 2015 roku.

OGŁOSZENIE !!!

**Dyrekcja Szkoły Podstawowej nr 111
przy ul. Bieżanowskiej 204 ogłasza nabór dzieci
z rocznika 2009 i 2010**

(sześciolatki, które ukończyły przygotowanie przedszkolne) do klas pierwszych.

**Zapisy w dniach 1.03 – 31.03.2016 r.
w sekretariacie szkoły od 7.00 do 15.00
tel.12 658 13 27, 509 679 763**

Informacje o rekrutacji elektronicznej znajdują się na stronie
Portal Edukacyjnego miasta Krakowa:
- szkoły podstawowe: krakow.elemento.pl

12 marca w godz. od 10 - 14 zapraszamy na DZIEŃ OTWARTY
(proponujemy ciekawe zajęcia dla dzieci
oraz możliwość rozmowy z psychologiem z Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej)

ZAPRASZAMY !!!

Z ŻYCIA PARAFII

KRONIKA

W naszej wspólnocie parafialnej powitaliśmy (chrzty):

13.12.2015
Wiktorja Karolina Dźwigala
19.12.2015
Jakub Franciszek Stachowiak
25.12.2015
Anais Małgorzata Węgrzyn
Aleksandra Ziarko
24.01.2016
Szymon Zygmunt Andreatto-Jednoróg
30.01.2016
Piotr Benedykt Wcisło
14.02.2016
Mateusz Ryszard Kraszewski
Joanna Paulina Niedospiał
Izabella Julia Świczka
05.03.2016
Tytus Ignacy Walerowski

Z naszej rodziny parafialnej do Domu Ojca odeszli (pogrzeby):

14.12.2015 - † Maria Kutymba, ur. 1926
14.12.2015 - † Barbara Ochońska, ur. 1922
16.12.2015 - † Kazimierz Piłat, ur. 1944
28.12.2015 - † Irena Walczycka, ur. 1932
30.12.2015 - † Józef Pawlik, ur. 1955
03.01.2016 - † Antonina Skwarczyńska, ur. 1926
07.01.2016 - † Anna Żelazo, ur. 1956
08.01.2016 - † Helena Michałek, ur. 1931
10.01.2016 - † Janina Nowak, ur. 1922
13.01.2016 - † Krystyna Krawczyk, ur. 1936
16.01.2016 - † Mieczysław Bąk, ur. 1934
19.01.2016 - † Andrzej Bębnek, ur. 1961
22.01.2016 - † Stanisław Krzemień, ur. 1936
26.01.2016 - † Zbigniew Jodłowski, ur. 1965
01.02.2016 - † Walenty Świder, ur. 1933
07.02.2016 - † Jacenty Bielski, ur. 1952
10.02.2016 - † Edward Wierzbicki, ur. 1917
11.02.2016 - † Jan Kaleta, ur. 1941
22.02.2016 - † Anna Jaglarz, ur. 1929

Sakrament małżeństwa zawarli (śluby):

31.12.2015
Katarzyna Anna Płaneta i Marek Jakub Bauer
09.01.2016
Agnieszka Janina Wilk i Michael Declan Reid

„Płomień” – Pismo do użytku wewnętrznego Parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Krakowie – Bieżanowie.
Materiały przysyłać można na adres: ks.grzegorz@diecezja-krakow.pl.

Bardzo prosimy, aby je przysyłać na bieżąco - nie czekając na wiadomość o redagowaniu nowego numeru!

Nie zwracamy materiałów nie zamówionych, zastrzegamy sobie prawo skracania tekstów i zmiany ich tytułów.
Nie drukujemy materiałów skopiowanych np. z internetu, lub innych wydawnictw.
Za treść materiałów nadesłanych, redakcja nie ponosi odpowiedzialności.

Numery archiwalne znaleźć można na stronie: www.biezanow.diecezja-krakow.pl w zakładce <Płomień>.